

Glasilo „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani.

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 25. decembra 1898.

Leto IV.

Našemu cesarju Francu Jožefu I.

je minilo dne 2. decembra t. l. petdeset let, kar je s sijajnega prestola svojih slavnih pradedov zavladal širni Avstriji. Slovesno so praznovali vsi narodi v prostorni državi ta dan, hvaležno se spominjajoč neštevilnih dobrot, katere jim je v petdesetletni dobi naklonil preblagi cesar s svojim modrim in pravičnim vladanjem. Tudi po naših slovenskih deželah se je iz dna sreča glasila hvala in slava presvetlemu vladarju, in kresovi so mu oznanjali s holmov našo plamtečo ljubezen in verno vdanost. Posvedočili smo znova, da je brezmejna naša ljubezen do habsburškega prestola in da nas veže najtrdnejša vez edinosti z našim preblagim gospodarjem. Slovensko planinsko društvo pa, ki mu je najsvetejša skrb, da se po vzornem geslu našega presvetlega cesarja „z združenimi močmi“ vsi Slovenci trudimo, da vzdržimo prelepe naše dežele sebi in Avstriji, da se iz nje diadema ne izlušči noben prirodni biser — to društvo je spomin cesarjeve petdesetletnice uvekovečilo letos s krasno kapelo sv. Cirila in Metoda pod zobato Ojstrico, napravi pa tudi skozi Krmo na Triglav pot, imenovan cesarja Franca Jožefa I. pot, ki bode olajševal hojo na tega velikana, s katerega se Slovenec najbolj navdušuje za svojo lepo domovino.

Kakor ljubimo z vso dušo svoja rodna tla, tako smo z vsem srcem vdani presvetlemu cesarju Francu Jožefu I., ki ga vsemogočni Bog ohrani na prestolu v srečo Avstrije, v srečo po svobodi in napredku hrepenečih Slovencev do najvišje starosti!

Potovanje okoli sveta.

(Črtice iz dnevnika slovenskega pomorskega častnika.)

(Konec.)

Z dokaj neugodnim vetrom smo se oddaljevali počasi od svobodne Amerike proti vzhodu.

Po dvajsetdnevni vožnji smo zagledali Azorske otoke, ki pripadajo k Evropi. Ustavili smo brod ob največjem otoku v luki Ponti Delgadi na S. Miguelu. Ponta Delgada, simpatično, tiho mestoce z 20.000 prebivalci, ima izvrstno luko, ki je prav dobro zavetje ladjam proti morskemu valovju. Mesto se razteza ob obali po gričastih tleh in ima mnogo krasnih vrtov s tropičnim rastlinstvom. Vulkanski značaj otokov se razvidi na prvi pogled iz mnogobrojnih karakterističnih vršacev in mnogih kotlin. Najkrasnejša je tako zvana Caldeira dai sete Cidades na zapadnem koncu otoka. Ta kotlina je gosto zarasla, v premeru 5 km široka ter ima dve krasni jezери, več vulkanskih rup in mnogo naselbin ob jezerih. Krasen je pogled na rodovitno dolino, ki se na robu kotline mahoma razgrne strmečim očem. Na vzhodnem koncu je imenitna kopel „Furnas“, ki privabi vsako leto s svojimi žveplenimi in jeklenimi vreli mnogo tujcev, da se pozdravijo z njimi.

Dne 15. avgusta zjutraj smo odpluli iz luke Ponte Delgade. Ker nam je bil veter ugoden, smo razpeli jadra onkraj otoka. Poslavlja se od Azorskih otokov, smo se bližali po enoletni vožnji po oceanu zopet evropski obali. Dne 18. avgusta smo obhajali kakor običajno cesarjev rojstni dan in pet dni pozueje smo zasidrili brod pred krasno portugiško prestolnico Lizbono. Že od daleč se vidijo izza romantičnega predgorja ob obali stolpi visoke Cintre, kraljevega letovišča. Onkraj predgorja pa se odpre krasen razgled na mesto, ki je zidano na sedmih gričih. Velelepe palače, izmed katerih se dviga premnogo stolpov, stoje mirno-ponosno ob reki Taji. V jako prostornem pristanišču imajo izvrstno zavetje žalostni portugiški vojni brodovi, ki tožno drug tik drugega pritrjeni premišljujejo minljivost in nestanovitnost krasnih dni, mimo njih pa vztrajno vozijo male in velike kupčijske ladje, ki pričajo o živahni obrtnosti in veliki kupčijski važnosti portugiške prestolnice. In res tudi po širokih, ravnih ulicah z nebrojnimi prodajalnicami vidiš živahen promet. Mnogoštevilno vojaštvo v ličnih uniformah oživlja ulice, posebno pa se shaja in šeta zvečer vse po krasnih trgovih, ki so oplešani z umetnimi nasadi in mnogimi kipi in spomeniki. Obdani so ti prostori z arhitektonično dovršenimi stavbami; gledališče, kraljevi dvor, ministrska palača in kolodvor, le-ta v mavrskem slogu, so najlepša poslopja. Radi jezikovnih razmer nam je bilo precej težavno občevati s prebivalstvom, a spričo različnih socijalnih razmer nam ni bilo veliko do tega. Zabavali smo se po svoje. Ogledali smo si

v veliki areni blizu mesta bikov boj, ki vsled manj krvoločnih portugiških zakonov tujcu bolj ugaja nego pa španski, ki nasprotuje nazorom omikanega človeka. Na Portugalskem nam kaže boj z bikom le, kako spreten je borilec, ki se mu ni bati, da bi ga ranila žival z rogovi. Bik ima namreč rogovje obvezano z usnjem, da ne more boritelja z njim raniti. Tudi borilec ne usmrti bika na odru, kar je na Španskem glavna točka teh predstav, in če to borilec tam slabo izvrši, vzbudi največjo krvoželjnost gledalcem. Bil sem priča na Španskem, da je moral matador trikrat izvleči meč, ki ga je slabo zasadil, iz besne živali, dokler je ni usmrtil. A slabo bi se mu bilo godilo, da ne bi bil izvršil po pravilih z istim mečem svoje naloge. Razburjeno ljudstvo mu je končno laskavo izkazalo svojo zadovoljnost z navdušenim ploskanjem.

Predno smo bili odšli iz Lizbone, je sprejel kralj Carlos I. nas častnike na dvoru; dal si je vsakega predstaviti in nas počastil z različnimi nagovori.

Dne 5. septembra smo dvignili sidro in po reki pluli proti iztoku. Izvršujoč topniške vaje, smo se vozili dva dni s parom, dokler nismo zopet razpeli jader. Ko smo pa zagledali vhod v Sredozemsko morje, smo se znova pomaknili s parom v Gibraltarsko luko. Tu smo naložili še potrebno oglje in živež za pot v domačo luko. Po kratkem bivanju v Gibraltarju smo se vsled povelja nemudoma odpravili proti domovini; dvignili smo zadnjikrat sidro v tuji luki in s koračnico našega Radeckega smo zapustili špansko obalo.

Vsled močnega vzhodnega vetra in radi povelja, naj se vrnemo čim hitreje, smo pluli večinoma s parom proti Mesinskemu prelivu in se skozenj peljali dne 26. septembra. Obrnivši brod v Adrijo, smo zagledali dva dni potem domačo obalo. Svetilniške postaje so pozdravljale vračajočo se ladjo z zastavami. Čim bolj smo se bližali Pulju, toliko nestrpnější smo bili; neprenehoma smo obračali daljnoglede na obalo dalmatinsko, kakor da ne bi bil še nobeden videl redkih krasot teh krajev.

Dne 1. oktobra zjutraj smo dospeli pred glavno vojno luko v Pulju, kjer nas je ravno na potovanje okolo sveta odhajajoči brod „Saida“ prvi srečal in pozdravil. Krepki „hura“-klici z obeh brodov, ki sta plula drug poleg drugega, in doneči zvoki broodne godbe so se glasili enim v sprejem, drugim v slovo. Vsakdo je hotel videti zopet kakega dobrega prijatelja na drugem brodu in mu izraziti svoj pozdrav. A kmalu sta bila brodova zopet daleč narazen; signalizovali smo še „Saidi“ srečno pot in okrenili potem „Donavo“ v luko.

Po običajnem pozdravu s topovi smo pritrdili brod na tako zvani boji, in zdaj so se usuli na ladjo sorodniki, prijatelji in znanci. Vsakdo je hotel prvi objeti ljubega brata, sina, moža, od katerega je bil tako dolgo ločen. Radost in veselje je sevalo raz ogorela lica.

Črez Triglav.

Spisal Fr. S. Finžgar.

(Konec.)

VII.

Solnce se je nagnilo; mi smo še vedno ležali pred kočo. Treba je bilo, da smo pričeli misliti na dom. Ko nam pove Mina, da imamo do Bohinja še tri dobre ure, ni se nam nič kaj ljubilo na pot. Morda smo bili trudni, morda smo se pa tudi bali, da ne bi zopet zašli in še enkrat prenočevali pod milim nebom. Zato smo vprašali, če moremo prenočiti v koči.

„Lahko!“ je odgovorila Mina; „saj stric pridejo, in v obeh kočah bo dovolj prostora za vse.“

Izvrstno. Vsi smo bili za to, da prenočimo na Tolstcu. Ker je bilo pa še dan, nam je pokazala Mina, kje lahko natrgamo dosti planik in murk. Razkropili smo se po skalah in do noči natrgali vsi velike šopke krasnih pečnic.

Ko smo se vrnili v kočo, je sedel pri ognjišču „stric“, priletel pastir, ki ni bil z Mino nič v rodu. Ali tako je navada, da se nazivajo starejši sosedje za strica. Mina nam jo napravila večerjo — planinsko kašo. Potem smo se še malo pomenkovali s stricem in z njo. Ko smo pa omenili, da gremo spat, ker smo trudni, je pokleknila Mina in na glas molila večerno molitev, ki je bila sicer kratka, toda krepka, čisto izvirna. (Še danes mi je žal, da nisem par molitvic stenografoval za njo.) — Nato smo si voščili lahko noč in pričeli lezti v pogo-grade: Tonček in Jože v pravo posteljo, ki je imela bele rjuhe in gorko odejo, Lojze in Janez v prvo nadstropje na seneno ležišče, Mina in stric v drugo kočo, meni je bil pa odločen dober meter dolg kotiček, postlan tudi s suhim senom.

Vsi so hitro pospali, le jaz nisem mogel dolgo zatisniti oči. Bila je to prava Prokrustova postelja. Truden in izmučen sem bil, da bi bil rad poravnal krive ude, toda nisem mogel. Vojaška mera je pokazala 1'74 m., torej je bilo to ležišče dosti prekratko zame. Moral sem ležati zvit kot jež ter se pokoriti celo noč, ki se mi je zdela hentano dolga. Zato sem bil tudi zjutraj prvi na nogah in sem budil speče tovariše. Z Mino, ki je tudi že prišla, da pomolze, sva kurila, in jaz sem bil za kuharja, ko je imela ona opravke zunaj. Počasi so se potegovali drugi na posteljah. Prvi se je izkobacal Rženov Janez. Ali mahoma je pričel nervozno pretipavati žepe, brskati po ležišču in je potem ves zbegan dejal: „Denar sem izgubil“. Dosti se nisem začudil, zakaj mnogo dijak ne more izgubiti. Toda on mi pove, da ni bil denar njegov, ampak bratov, da bi moral v Ljubljani plačati nekaj naročenega blaga, in da vsota znaša 50 gld. Tedaj so nam stopili vsem lašje pokoneu, in sami nismo vedeli, kaj bi počeli. Na Janeza smo se hudovali, zakaj nosi toliko s seboj, naj bi bil pustil drugod. Prevrnili in preiskali

smo vso kočo. Toda zastoj. Gremo ven, povemo Mini; iščemo vsi pred kočo — nič, pa nič. Prepričani smo bili, da je izgubil tedaj, ko smo plezali po tistem ruševju. Grozna misel: sedaj moramo iskat! Vsa dobra volja nam je prešla, in bili smo čisto poparjeni; vse nas je bolela Janezova nesreča. Kosilo nam ni dišalo.

Ko smo prav zamišljeni preudarjali, kako bi se šlo po denar, pride mlad lovski čuvaj do koč. Mina mu takoj razloži, kaj se nam je pripetilo. Mladenič se ponudi sam, da gre iskat denarja. Odšla sta z Janezom po poti nazaj, kjer smo mi prejšnji dan plezali, drugi smo čakali pri koči. Krasno jutro je bilo: zrak čist in svež, zemlja se je lesketala bogate rose, živina je vesela šla za sočnato travo — a nas vse to ni razveselilo. Bili smo poparjeni in slabe volje smo pohajali pred koč ter malo govorili. Neprenehoma smo gledali proti oni strani, od koder bi se morala vrniti iskalec. Dolgo ju ni bilo, in to je bilo slabo znamenje. Slednjič smo ju zagledali na robu. Vračala sta se naglo in tiho. Celo našemu klicu se nista odzvala. „Nič nista dobila“, smo sodili vsi kratko, šli po nahrbtnike v koč in se pripravili na odhod. Za postrežljivo Mino smo zložili pošteno nagrado ter ji dali vse brašno, kar nam ga je bilo še ostalo; saj se sedaj ne ustavimo prej, nego v Bohinju.

Janez in lovec sta prišla in žalostno potrdila, da sta zastoj iskala. Lovec je obesil puško na rame, na drugo rame je pa dejal velik hleb sira, katerega je nesel domov. Povabil nas je, naj gremo z njim, ker gre on skozi Osekovnico*) v Srednjo vas. Drage volje smo se mu pridružili, se poslovili od Mine in strica ter ubrali pot pod noge Janez je še pustil Mini svoj naslov, ako bi utegnil kdo denar dobiti, da mu ga dološlje.

S Tolstea skozi Osekovnico je pot zelo prijetna. Šli smo, da se je kar kadilo; zakaj mladi lovec je imel menda noge divje kože. Vkljub bremenu jo je kresal tako naglo, da smo se morali podvizati, sicer bi nam jo bil unesel naprej.

V Srednji vasi je ‚vkup zvonilo‘, ko smo šli proti cerkvi. Pridružili smo se tudi mi pobožnemu ljudstvu, ki je vrelo v svetišče, toda v cerkev si nismo upali. Kot raztrgani cestnarji smo ostali pred vrati; s svojo obleko bi bili ljudstvo samo begali. Zato smo jo tudi po sv. maši hitro popihali v vas in tam pri očetu Hkaveu dobili nekaj kosila. Nato smo šli po lepi stezi čez senožeti na Bistrico. Vrh senožeti nas je pa zapeljala mikavna — senca leskovega grma, da smo legli in vsi zaspali na mehkem mahu. Zato smo prišli šele okrog štirih na Bistrico.

VIII.

Na Bistrici se nam je dobro godilo. Imeli smo znance in prijatelje sošolce. Najprej smo šli pogledat Zabregarjevega Janeza. Skoro nas ni poznal. Z očetom

*) Mencinger piše Luskovnica. Mislim pa, da ta beseda prihaja od osekati — izsekati. Marsikje po gorenjskih gorah so izsekali gozde, da so dobili prostor za planino. In sodil bi, da je Osekóvnica prav tako nastala.

sta stala pred novo hišo in radovedno gledala, ko smo že od lese na glas pozdravljali Janeza. Povedali smo ob kratkem, zakaj da na Veliko gospojnico hodimo taki strahovi po svetu. Zabregarjev oče, dober mož, gostoljubnega slovanškega srca, nas vede v hišo in hitro dene na mizo hlebec belega kruha in liter vina. Potem je šel iskat še klobas. Ko se vrne, ni bilo ne vina ne kruha. Kot bi mignil, smo oboje použili. Triglavska žeja in slast nas še nista zapustili. Oče se ni temu začudil, ampak razveselil, odšel zopet in prinesel znova vina in kruha. Ko smo lepo domače pokramljali in se pošalili ob rujnem vincu, je nasvetoval Janez, da bi se šli kopat. Gotovo se nam je na obrazu poznalo, da že par dni nismo bili nič umiti. Poklicali smo še par drugih sošolcev in šli na kopaljšče — v Savo. Tako dobro nam je dela kopel v čisti Savici. Plavali smo čvrsto gori in doli, skakali v vodo, potapljali drug drugega kot razpo-ajeni otročaji. Ko nam je bilo dovolj zabave, smo izlezli iz vode ter posedli po skalah kot martinčki. Zadnji je bil v vodi Jože. Gledal sem ga, kako s trudom plava proti vodi, da bi prišel do skale, kjer sem sedel. Kar mu zmanjka moči, bolešno zavpije: „Poma-a-gaj“ — in se potopi. Mislil sem, da se šali. Zopet se prikaže na vrh; oči je imel zbegane, široko odprte. Tedaj sem vedel, da ni šala, ampak da zares gaga. Planil sem v vodo, si ga stisnil med noge in splaval z njim h kraju, kjer sem ga dvignil na suho; drugi so mu pomagali z brega. Pošteno smo se vsi ustrašili. Toda sile ni bilo nobene. Par požirkov bistre Save mu ni škodovalo, in kmalu je bil dober, samo malo bleđ je bil ter tožil je, da ga srce boli. Bil je slaboten, a velik napor in vročina, sedaj pa mrzla kopel — vse to ga je prevzelo, da mu je sape zmanjkalo in bi bil revež kmalu utonil.

„Sedaj glejmo, da pridemo hitro domov,“ je omenil Lojze; „sicer se nam še Bog ve kaj prigodi. Na tem potu imamo samo nesrečo — —“. „In še večjo srečo“, ga je zavrnil Tonček. „Taka pot je interesantna. He! Postavili se bomo lahko med prve turiste!“

Vrnili smo se potem polagoma na Bistrico nazaj. Lojze in Tonček sta se prepirala, če je to tudi interesantno, ako kdo izgubi 50 gld., in nas tako celo pot zabavala, da smo se smejali neprenehoma. Na Bistrici smo se vgnezdili v tisto senčnico pred osredkom, kjer nam je postregla domača hčerka Francka, sama navdušena hribolazka, s penečim pivom in bohinjskim sirom. Niti prvemu niti drugemu nismo prizanašali. Lojze je trdil, da je tako silno razrušen kot čeber, v katerem ni bilo leto in dan nič vode, zato mu ne izda nobena pijača. Naj je govoril prav ali ne, istina je to, da smo se izborno imeli in da smo bili „židane“ volje. Sploh uči izkušnja, da večje živahnosti, dovtipnosti, duševne in telesne kreposti ne prinese človek od nikoder razen z gora. Ves trud, ves napor, vse je pozabljeno; živeci so zopet zdravi, glava jasna, prsi se dvigajo močno, kri po žilah teče hitreje, ves človek je prenovljen, ako je napravil pošteno pot na visoko goro.

Luna je že svetila, ko smo šli iz prijazne senčnice ob šumeči Bistrici nazaj k Zabregarju, kjer so nam pripravili prenočišče. Oče Zabregar se je hladil na

klopi pred hišo, ko smo prišli. Govorili smo še dolgo in pravili o težavah in nesrečah, katere smo vse srečno prebili. Ali tu je moralo kot ‚punctum‘ cele ekspedicije še nekaj priti. Oče Zabregar je usnjar; zato ima pred hišo globoko jamo, kjer se namakajo kože za stroj. Tista jama je pokrita z deskami. Ne vem, ali me je luna ali nepokojnost zanesla na tisto jamo. Stal sem brez skrbi sredi desk in ‚lagal‘, kako smo in kako nismo hodili. (Besedo ‚lagal‘ sem dejal med ušesca, zato da povem tistim hudobnim jezičkom, ki pravijo, da je vsaka hiperbola laž, da to ni res, ampak da je to čisto poštena in dovoljena pesniška figura.) — Torej pravim, da sem stal na tistih deskah in govoril, kar se je dalo. Kar je naredilo pod mano: rèèk, meni je zmanjkalo sveta pod nogami, in izginil sem v jamo, kot bi trenil. In kaj je bilo potem? Nič! Ven so me morali potegniti, oče Zabregar je pa rekel, da bo nove deske dejal na jamo. —

To je ‚punctum‘ naše poti čez Triglav.

Drugi dan smo se odpeljali skozi Štenge domov.

Črtice s potovanja hudomušnega Janka.

Spisal J. M.

(Konec I. dela.)

„Kje je pa Janko ostal?“ si morda mislite. Oh, njemu se dobro godi. Pri „Glocknerwirtu“ sedi za mizo in poskuša zobe nad okusno divjačino, pred njim pa stoji orjaški mož, njegov vodnik. Domenila sta se, da odrineta ob treh na Orlovo počivalo (3463 m).

V prostorni gostilniški sobi je bilo več hribolazcev, ki so ravnokar prišli s Kleka, in vsi so obetali Janku lep razgled. „Vreme mora biti lepo,“ pravi ta samosvestno, „saj sem bil tako ukazal.“ Bogovi pa Janka niso poslušali. Po kosilu je sedla vsa družba na klop pred hišo in gledala, kako se — kopicijo oblaki. V kratkem času se je prepreglo nebo s črnimi zastori, kakor je že v gorah tako navada.

„Gospodje, nevihta se bliža,“ se oglasi nekdo. Srdit pogled iz Jankovih oči zadene nesrečnega vremenskega proroka. Toda kmalu votlo zagrmi, in v hipu je bila nevihta tu.

„Ta nevihta je prav koristna,“ je razkladal važno Janko; „izlilo se bo, zrak se ohladi in izčisti, in razgled bo potem še lepši.“ Poznalo pa se mu je na obrazu, da sam tega ne verjame. Vendar se je kmalu prevleklo, in ob štirih je odrinil z vodnikom iz Kalsa po dobri, pa precej napeti pešpoti proti Kedniški dolini. Ker bode precej časa preteklo, predno pride do tja, vas hočem seznaniti tačas nekoliko z Velikim Klekom (3797 m).

Do novejšega časa so ga prištevali jako nevarnim goram. Znani hribolazec prejšnjega stoletja Haquet je pisal o njem: „Nihče ne ve, da bi bil kak človek

prišel nanj, ker je popolnoma obdan od ledu.“ Vendar je menil ta pisatelj, da bi se dalo nanj priti. Njegov popis je privabil mnogo prijateljev narave k Sv. Krvi, od koder so se čudili ledenemu velikanu. Zanimati se je začel zanj tudi krški škof Salm. Naročil je kmetom, naj iščejo pripravne poti, in ukazal na polu pota zgraditi kočo. L. 1799. sta prilezla dva do Orlovega počivala. Druge nesreče pri tem ni bilo, kakor da so enemu zmrznili prsti na nogi. Potem so postavili kočo na višini, ki se po škofu imenuje Salmova višina (2783 m). Koliko je Salma stala kočica, spoznamo iz tega, da je stalo pet funtov slame, predno je bila v nji, en goldinar, pri Sv. Krvi pa jo je dobil za pet krajcarjev. Plemeniti knez je nameraval poleg kočice zgraditi kapelico, pa ta načrt se je pozneje podrl. Morda mi bo kdo očital sebičnost, vendar sem vesel, da škof ni izvršil svojega namena, zakaj naš Aljaž ne bi bil potem imel slave, da je prvi sezidal Bogu v čast hram na hrbtu gorskih velikanov, v soseščini ledenikov.

Še isto leto se je odpravil škof sam na Klek. Dne 19. avgusta je odrinila vsa družba, ki je štela trideset mož, iz Sv. Krvi. Naleteli so pa na slabo vreme, ki je trajalo skoraj štiri dni. Vedrili so v Salmovi koči. Četrty dan so se odpravili nekateri naprej. Na čelu sta korakala, ali bolje rečeno, lezla dva kmeta, ki sta z velikimi drogi preiskovala ledenik, če drži. Potem so se vrstili drugi delavci, ki so nesli velikanski križ, osem sežnjev dolgo lestev in druge potrebne reči. Toda prišli so samo do Malega Kleka. Tu jih je napadla huda nevihta; pometali so križ in orodje na tla in pokazali Kleku pete. Kako se je ta ubogim zemeljskim črvom režal, ne pripoveduje zgodovina. Črez dva dni so ga pa vendarle, vsaj Malega, premagali. Štirje tesarji so prilezli z veliko težavo nanj in postavili prvi križ na Mali Klek.

Drugič se je napotil Salm na Klek takoj naslednje leto. Takrat ga je spremljal tudi Stanič, goriški Slovenec. Ta imenitni naravoslovec in hribolazec je umrl kot kanonik v Gorici l. 1847. Vseh skupaj je bilo dvainšestdeset. V koči na Salmovi višini so se imeli dobro, skoraj bi trdil, da boljše, nego se ima Janko, kadar lazi po gorah. Mesa, južnega sadja, šampanjca, tokajca i. t. d. jim je kar ostajalo. Škoda, da ni več škofa Salma; Janko bi se izvestno priklopil njegovi družbi. — Dne 29. julija je zapustil Stanič še pred solnčnim vzhodom kočico s svojimi spremljevalci, ki so nesli med drugimi potrebnimi stvarmi tudi železen, dva sežnja dolg križ, ki je bil namenjen za vrh Velikega Kleka. Ob lepem vremenu so dospeli na vrhunec, in ob enajsti uri je že križ stal na njem. Glasno streljanje je oznanjalo iz Sv. Krvi okolici ta imenitni dogodek. Ko so postavljali križ, so rabili precej visoko deblo. Stanič je zlezal nanj in sicer, kakor je sam rekel, zato, da se ne more nihče drugi ponašati, da je bil nad Klekom in tako visoko kakor on. Slovenec Stanič je bil torej prvi kot naravoslovec in turist na Vel. Kleku.

Salm tudi ta pot ni prišel na vrh. L. 1802. je lezel tretjič na Klek. Dne 24. avgusta je došel še malo više od Orlovega počivala, dalje ni mogel. Črez štiri leta je poskusil še enkrat stopiti na teme njega, za katerega je bil toliko storil.

Toda zaradi slabega vremena je dospel le do svoje kočice. Na ti poti ga je spremljevala tudi njegova sestra. Plemeniti planinski prijatelj je izdihnil l. 1822. svojo blago dušo. Knez in kardinal Salm ni smatral hribolastva za neumnost in samomor; to naj si dobro zapomnijo klevetniki tega „športa.“

Sedaj Vel. Klek ni več tako težavna gora kakor nekdanj, ker so pota popravljena in je tudi za prenočišče dobro preskrbljeno. Z enim vodnikom doseže brez nevarnosti na vrh, četudi na vrvi. Toda kadar divja nevihta, te tudi dva ne spravita gori. Brez vodnika pa ni varno nanj lezti, ker je treba čez razpokane ledenike in tudi pota niso zaznamenovana.

Tudi Janku je nagajalo vreme. Vedriti je moral pri zadnjem kmetu nad Kalsom pred zaprto hišo zraven vodnika, zaviti v havelok in moker kakor miš. Žalostno je gledal v oblake, ki so bili tako radodarni, da so pošiljali več dežja na zemljo, nego ga je bilo treba, „da se zrak izčisti in postane razgled lepši“. „Počakaj, Janko“, si je mislil, „saj se bo izlilo“. In res se je sčasoma toliko zvedrilo, da je zopet vzel pot pod noge. Čim bolj so se trgali oblaki, toliko bolj se je jasnili tudi njegov obraz. Kmalu so začele megle zapuščati bližnje vrhunce. Lepo Böses Weibel je gledal tako zaljubljeno, da je objel debel macesen, v katerem je butil. V Kedniški dolini je pa zastoj iskal nad ledenikom Kleka. Le navpična Freiwand (2913 m) na levi in Glatte Schneide (2867 m) pa Lange Wand (3081 m) na desni so kazale svoja premočena rebra. Ködnitzkees v ozadju se je tudi še precej lepo videl. Seveda ves drugačen vtisk ima hribolazec, če se mu ledeni stožec klekov iznad ledenika blesti. Toda tega pogleda Klek Janku ni privoščil. Bilo je že precej temno, ko sta prišla naša popotnika v Stüdlovo kočico, katera leži na Vanitovi škrbini (Wanitscharte 2800 m). V nji sta našla še enega hribolazca, ki je bil prišel iz doline Stubach. Dogovorili so se, da drugo jutro ob dveh odrinejo dalje.

Kakšen je razgled s Škrbine, vam ne morem povedati, ker sta ga takrat noč in megla vzeli; le ledenika Teischnitzkees in Kednitzkees sta se še bleščala. Drugo je bilo vse zagrnjeno v temo in meglo. Koča ni last nobenega društva, ampak je popolnoma zasebna svojina. Sezidal jo je l. 1868. Ivan Stüdl, zato se tudi po njem imenuje. Odkar je na Orlovem počivalu še skoraj bolje urejeno zavetišče, v to več toliko ne zahajajo. Koča je jako prostorna; ima obednico, v kateri je tudi kuhinja, in dve spalnici. Shramba je jako dobro založena. Konserve tu lahko pogrešaš, ker dobiš več ječul svežih. Vendar je naš Janko ostal zvest navadni turistovski jedi: grahovi juhi. Jedel jo je s silno slastjo in zatrjeval postarni prijazni postrežnici, da ni boljše jedi od grahove juhe po planinskih kočah. Jaz sem si pa mislil, da lakota Janku najboljše kuha.

Ko se je bil pokrepčal, je šel še na vreme gledat, in ker je videl par zvezd, je upal trdno, da bo lepo vreme, in se trudil tudi, da bi o tem prepričal svojega tovariša in vodnike. Ko se mu je to posrečilo, se je zavil zadovoljno v odeje in rekel: „Lahko noč!“

Društvene vesti.

Odlikovanje. Prečastiti gospod dekan radovljiški in duhovni svetnik Ivan Novak, odbornik-blagajnik radovljiške podružnice, je prejel povodom cesarjeve petdesetletnice viteški križec Franca Jožefa reda. Iskreno čestitamo.

Ob štiriletnici „Plan. Vestnika“ zahvaljujemo prav pristržno vse sotrudnike našega glasila ter jih najiskrenejše prosimo, naj nas še nadalje podpirajo pri delu za našo lepo domovino, katere prosveta in narodnogospodarski napredek je tudi „Slov. plan. društva“ najvišji namen. Na veselo svidenje v l. 1899!

Drugi društveni večer bode dne 5. jan. prih. l. v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Predavala bode gospodična Pavla Borštnerjeva.

Novi člani češke podružnice: Sporn Řehoř, revident drž. železnic v Pragi. Šašek František, trgovec v Pragi. Tieftrunk dr. K., odvetn. kand. v Pragi. Vočka Frant., inženir na Smihovu. Vondráček Josip, stavbenik na Smihovu. Kuffner Josip, urednik „Narodnih Listov“ v Pragi. Podružnica „Kluba čeških turistov“ v Brnu. Urban Anton, trgovec v Pragi. Janošik dr. Jan, vseučiliški prof. v Pragi. Janošiková gospa v Pragi. Adler Josip, višji inženir v Homutovu. Hušek Jaromir, redakter na Kr. Vinogradih. Oehm dr. Vinko, c. k. profesor v Příbramu. Franta Andrej, šolski svetnik v Pragi. Matuš dr. Karel, gen. ravnatelj deželne banke v Pragi. Kaerovský Viljem, prof. na Smihovu. Vendulák Karel, pivovarnar v Pragi. Pokorný pl. dr. Kazimir, tajnik buščeogradske železnice na Kr. Vinogradih. Linhart Josip, stavbenik na Smihovu. Baštýř dr. Alfred, zobozdravnik v Pragi. Baštýř dr. Edvard, odvetnik v Pragi. Jedlička dr. Andrej, zdravnik na Zbírovu. Šupich dr. Josip, odv. kandidat v Pragi. Jahn dr. Bedřich na Kralj. Vinogradih. Jerábek dr. Luboš, pristav trg. sodišča v Pragi.

Češka podružnica šteje danes 16 ustanovnikov in 152 rednih članov, skupaj 168 društvenikov.

Darilo. „Savinski podružnici“ je podaril državni poslanec g. Barvinski 10 gld. Iskrena zahvala!

Darila za jubilejno kapelico sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico: č. g. Davorin Agrež, kaplan pri Sv. Vidu nad Planino, 10 gld. kot dar gostov na svoji novi maši; g. dr. Fr. Stor, odvetnik v Ljubljani, 50 kr.; g. J. Schmidl, trgovec v Mariboru, 1 gld. Pristržna zahvala!

Za Triglavsko koč so podarili „Piparji“ 10 gld., katere je njim v dar dal g. Fr. Kadilnik. Živeli!

Dijaške legitimacije. Osrednji odbor „Slov. plan. društva“ je izdal to leto 100 dijaških legitimacij, s katerimi so imeli dijaki v naših kočah brezplačno prenočišče. Legitimacij je dal odbor 48 dijakom ljubljanske gimnazije, 8 kranjske, 4 ljubljanske realke, 8 ljubljanskega učiteljišča, 2 ljubljanske pripravnice, 8 ljubljanske trgovinske šole, 20 čeških šol in 8 vseučiliščenikom. Lansko leto je društvo izdalo samo 46 legitimacij. To število jasno kaže, kako se čim dalje bolj zanimajo dijaki za turistiko.

Pot iz Žalca na Mrzlico sta za „Savinsko podružnico“ zaznamenovala g. A. Petriček, učitelj, in g. J. Kač, občinski tajnik, oba v Žalcu. Za to prijaznost ju toplo zahvaljujemo. Rdeča znamenja se začenjajo v Zabukovici. Iz Žalca je na vrh Mrzlice 3 ure hoda. Na južni strani sedla med obema vrhoma raste zelo redka in lepa rastlina *Asphodelus albus*, ki spada v sredozemsko cvetano. Tudi razgled z Mrzlice je lep.

Pot na levi strani slapa pod Rinko je „Savinska podružnica“ letos popravila, črez potok nad slapom pa napravila močno brv. Hoja je sedaj tod povsem varna.

Spodnji vir Savine v Logarjevi dolini si radi ogledujejo turisti. „Savinska podružnica“ je dala tam postaviti močno mizo in dve klopi iz macesnovega lesa, da lahko ogledovalci počivajo.

Iz Luč na Koroško je najkrajši in zelo zanimiv pot od Črške črez Belo peč v Črno in od tam do železniške postaje v Prevaljah. Iz Luč do Črške greš $\frac{3}{4}$ ure po cesti, od Črške pa severno do Bele peči 3 ure, dalje po precej dobri cesti v Črno $1\frac{1}{2}$ uro. Pri Čršku greš ob levem bregu potoka Črne po romantični soteski,

kjer dela potok skakalce, $\frac{1}{4}$ ure do voz-
nega pota, ki prihaja od Kosmačeve „ofe-
rije“, dalje 20 min. do Mlinarja, na desno
navkreber do Prodnika in gozda 25 min.,
povprečno po redkem gozdu v drugo so-
tesko, imenovano Brlogi, $\frac{1}{2}$ ure, potem na
cesto od Prepadnika, polagoma navkreber
v tretjo sotesko z navpičnimi skalami ter

$\frac{1}{2}$ ure do pastirske kočice v Rastkahu. Od-
tod na levo prideš v 1 uri do Bele peči.
Ta pot sta konec meseca oktobra preiskala
prof. J. Frischauf in Fr. Kocbek. „Savinska
podružnica“ ga da prihodnje leto nekoliko
popraviti in rdeče zaznamenovati. Za popra-
vilo tega pota je daroval g. prof. Frischauf
2 gld., za kar ga pristrčno zahvaljujemo.

Književnost.

Alpský věstník, glasilo češke po-
družnice našega društva, šteje z zadnjo de-
cembrsko številko že 5 mesečnih števil
Ustrezajoč pomenu svojega naziva, prinaša
ta vestnik v izobilju planinskih vesti in le
članke pristne turistovske vsebine pa poro-
čila o zanimivih turah. Dr. K. Chodounský
je opisal „izlet češke podružnice na Triglav“,
dalje „Prestreljenik v skupini kaninski“,
Dr. Stanislav Prachenský je poročal pod
naslovom „Übergossene Alpe in Hochkönig“
o traverziji iz Ursaluthala v Mitterberg,
v zadnji številki pa smo čitali o vasi „Je-
zero“ na Koroškem in pa fragment iz iz-
letnega dnevnika A. Kubište pod naslovom
„Iz Beskid in Tater“. Vse priznanje zasluži
že spočetka omenjeni del mesečnika, ki po-
daja drobne vesti. V kratkih beležkah pri-
naša vsaka številka obsežno sliko o delo-
vanju planinskih društev ne le v ožjem
krogu slovanskih pokrajin, ampak turisti-
škega sveta v obče. Uredba tega predelka
v „Vestniku“ je vzorna; ona je plod trudo-
ljubnega, za stvar navdušenega dela; delo
to je pa sistematično in enotno urejeno.
Da se prepričajo naši čitatelji o bogatosti
„Alpskega vestnika“, navedemo tu v vsaki
številki priobčene skupine beležkov,
ki so zbrani z veliko marljivostjo in vest-
nostjo pod nastopnimi skupnimi naslovi:
Poročila iz slovanskih Alp. — Koče v Alpah
a) v vzhodnih, b) v zapadnih Alpah. —
Pot a) v vzhodnih, b) v zapadnih Alpah.
— Otvorjene in projektovane železnice
v Alpah. — Vodništvo. — Statistika nesreč
v gorah. — Tatre. — Klub čeških turistov.
— Literatura. — Različne vesti. Bogata
taka vsebina vzbuja in vzdržuje zanimanje
za planinstvo, širi obzorje čitateljevo in

vzgaja društvu članstvo, ki vzleti v Alpe,
dobro informovano o tujini in o turistov-
skem gibanju v domačih in v inozemskih
gorah. Neutrudnim izdajateljem odličnega
„Alpskega vestnika“ bodi iskrena zahvala,
da vodijo in utrjajo tako odločno češko
našo podružnico.

„Hrvatski planinar“. Tega jako za-
nimivega planinskega vestnika je izšlo letos
7 števil. O vsebini prvih dveh smo že
poročali v 7. števil. „Plan. Vestnika“. Oso-
bito nas veseli, da se posebno zanima za
delovanje in napredovanje „Slov. planin.
društva“ ter točno poroča o vsakem našem
uspehu in vsaki planinski slavnosti. V članku
„Planinarstvo i svećenstvo“ pove-
ličuje prof. dr. Fr. Marković zasluge tega
stanu, poudarjajoč zasluge nekdanjega pre-
sednika Hrv. plan. društva Josipa Torbarja,
Valentina Staniča, Valentina Vodnika, pe-
snika Savinskih planin škofa Slomška, ne-
dosežnega Jakoba Aljaža, pesnika planin
Simona Gregorčiča in slednjic mlada dva
turista in pisatelja Fr. Finžgarja in J. Mla-
karja. Naštevajoč hiše božje po naših naj-
višjih vrhovih, omenja, da je slovenska
duhovščina velika podpora razvitku turi-
stike. Dragotin Hirc opisuje zasluge
Valentina Vodnika za planinstvo. Posebno
nas pa zanima znanstveni in jako važni
spis „Planinske životinje“, ki ga je spisal
strokovnjak dr. Lazar Car; o njem izpre-
govorimo drugo leto še nekoliko več. V zadnji
številki je začetek za nas velezanimivega
spisa: „Iz Zagreba na Triglav“. Doznali
smo tudi, da je naš častni član prof. dr.
J. Frischauf tudi na Hrvaškem počel že
leta 1874. ledino orati ter dal prvi povod
k ustanovitvi „Hrvatskega plan. društva“.

— List je prinesel letos tudi dve sliki in sicer Vodnikovo kočo na Velem polju in Jakoba Aljaža. — Mlademu planinskemu prijatelju želimo mnogo napredka in uspeha v novem letu. Slovencem pa toplo priporočamo „Hrvatskega Planinara“, ki stane na leto 2 gld.

Illustrierter Führer durch Steiermark und Krain von Josef Rabl. II. Auflage. Wien, Hartlebens Verlag 1898. — Omenjeni, 372 strani male osmerke obsegajoči kažipot je lična knjiga z mnogimi in lepimi slikami, zemljevidi in panorami. Obširneje popisuje gorenje in srednje Štajersko, manj skrben in obsežen pa je popis dolenjega Štajerskega in Kranjskega. Savske doline od Zidanega mostu do hrvaške meje na pr. niti ne omenja, takisto tudi ne nekaterih dolenjskih krajev. Dolenjemu Štajerskemu je pisatelj posvetil bornih 24 strani, in sicer popisuje proge Maribor—Spodnji Dravograd, Maribor—Trbovlje, Celje—Velenje in Savinsko dolino z važnejšimi izleti. Popis Kranjskega obsega 52 strani ter se ozira zlasti na Gorenjsko in je v tem obsegu kolikor mogoče dobro sestavljen, četudi je semtertja površen. Pri mestih in nekaterih drugih krajih nahajamo tudi važnejše zgodovinske črtice. Izmed slik omenjamo: Celje, Lemberški grad, Ljubljanski grad, Postojinsko jamo, Triglavsko skupino, Kranj, Frischaufovo kočo na Grintavcu, Sv. Ano na Ljubelju, Bled s Stolum, Bohinjsko jezero, Savico, Peričnik, Baumbachovo kočo s Pihavcem, Klanški jezeri in pa Zadnjo Pišenco. Hvalno pripoznavamo, da pisatelj na raznih mestih navaja in ocenjuje delovanje in naprave „Slov. plan. društva“. Slovenska imena so večinoma pravilno pisana, čeprav smo opazili nekatere napake, ki so nastale spričo površne korekture. Kažipotu so služili najboljši dotični viri, zlasti Frischaufovi turistični spisi

Atlant avstrijskih planinskih jezer.

S podporo visokega c. kr. ministrstva za bogočastje in nauk sta izdala znana zemljepisca profesorja A. Penck in Ed. Richter atlant, naslovljen „Atlas der österreichischen Alpenseen“. Atlant je tehnično lepo izvršen, a se ne more ponašati s posebno temeljitostjo. V št. 4. planinskega lista „Mitteilungen des deutschen und österreichischen Alpenvereins“ t. l. čitamo o tem atlantu:

„S tema zvezkoma je začasno končano delo, ki znači važen mejnik v zgodovini raziskavanja avstrijskih kopnozemskih voda. Nemško in avstrijsko plan. društvo si šteje v veliko zaslugu, da je sodelovalo pri početku tega dela“.

Vrednosti tega atlanta pa gotovo ne povzdiguje, da so ga izdelovali premalo skrbno in brez pravega načrta. Pri takih zemljevidih in sploh pri vsakem vodopisnem izdelku treba zlasti natanko določevati nadmorske višine, to pa sta omenjena zemljepisca zelo zane-marjala. Posluževala sta se že zastarelih podatkov iz one dobe, ko so diferirale višinske številke maperjev še za deset in tudi več metrov, četudi je bil že izvršen precizijski nivellement za planinska jezera. Čudimo se, da Penck in Richter tedaj še nista ničesar vedela o tem velikem delu vojaškega zemljepisnega zavoda.

V besedilu pravi Richter: „Vsi zemljevidi so narisani po merilu 1:25.000 in sicer po izvornih nariskih c. in kr. vojaškega zemljepisnega zavoda, pri katerih nisem ničesar izpremenil. Za obris jezera in za terensko sliko torej avtor ni odgovoren, pa tudi ne za višinske številke. Omenjam to izrečno glede na slučaj na zemljevidu Bleškega jezera. Na specialnem zemljevidu, listu 20., in tudi na izvornem narisku je nadmorska višina Bleškega jezera izrecno naznačena s 478 metri. Ob zahodnem koncu jezera je pa merjena točka, ki leži približno eden meter nad jezersko gladino, kotirana s 477 metri. Ti številki se ne ujemata. Menim, da je številka za jezero verjetnejša“.

Ali prof Richter ne ve, da sta obe številki (478 in 477) višinski številki dotičnega maperja? Take male razlike nahajamo pred 50 in 20 leti tudi pri triangulatorjih. Richter trdi, da ni ničesar izpremenil na izvornih nariskih. To pa ni docela resnično. Zemljevid Milstatskega jezera ima velike topografične hibe, katere moramo prištevati Richterju. Čudimo se le, da ni opazil tako velikih nasprotij. Po mapi ima Milstatsko jezero 575 metrov nadmorske višine, Richter pa ima 580 metrov. Po narisku Richterevem bi morale malone vse hiše ob obrežju nekaj metrov stati v vodi. Pri risanju višinske plasti 580 metrov Richter ni opazil, da se ne ujema ta višinska plast z nadmorsko višino 580 metrov.

Razne vesti.

Železnico iz Sinče vasi na Jezero utegnejo morda vendar le zgraditi. Vlada je predložila predloge za več železnic, med katerimi je tudi ta železnica. Dolga bude 18 km.

Planinske železnice. Novodobna tehnika se je tako mogočno razvila, da hočejo graditi železnico na najvišji vrh evropski Montblank (4810 m). Evropi namreč zemljepisci ne prištevajo Kavkaza, ki ima še višje vrhove. V Ameriki imajo najvišje železnice v Peru. Iz primorskega mesta Callao vodi železnica čez zahodne Ande na planoto Oroyo in je v najvišjem delu 4770 m visoka. Železnica iz Islaya do Puna ob jezeru Titikaškem se vzpenja najviše do 4580 m. Nič manj kakor tri železnice hočejo graditi na Montblank in sicer eno z Les-Houches (ob severnem vznožju) malone do vrha (4500 m), drugo iz mesta Martigny čez pogorje Col des Montes čez Argentiére do montblanškega vznožja pri Chamounix in tretjo na 2000 m visoki montblanški razrastek Montevers, od koder ne bi bilo daleč do velikega lednika „merp e glace“.

Električna železnica čez Veliki Sv. Bernard. Ustanovila se je angleška družba, ki namerava graditi električno železnico čez 2500 m visoki Veliki Sv. Bernard ob švicarski-italijanski meji. Železnica pojde iz italijanskega mesta Aoste ob Dori Balteji čez imenovani vrh v Martigny ob Rodanu v južni Švici ter bode 70 km dolga in bo stala 15 milijonov frankov.

Otvoritev železnice na goro Jungfrau. Gora Jungfrau je po višini tretji vrh v Bernskih Alpah, ki se razprostirajo severno od Rodana na Švicarskem. Visoka je 4167 m ter slovi po zelo razsežnem razgledu. Dne 19. septembra 1898. l. so otvorili prvi del te električne železnice od 2070 m visokega Malega Scheidegga, zadnje postaje Wengeralpske železnice, do predora pod Eigerskim lednikom. Proga je 2200 m dolga. V šestih letih bode vsa železnica izgotovljena.

V zrakoplovu čez Alpe. Znani zrakoplovec Spelterini se je vozil z nekaterimi učenjaki v zrakoplovu „Vegi“ čez

Alpe dne 3. oktobra 1898. Sedli so v zrakoplov v Sittnu ali Sionu ob Rodanu v južnošvicarskem kantonu Wallisu, a bil je za tako vožnjo neugoden veter, in zaradi tega niso mogli pripluti do Bodenskega jezera, kamor so nameravali. Zrakoplov, ki se je dvignil do znatne višine 6300 m, je prišel do tal v Prauthoyu med Langresom in Dijonom na Francoskem Zrakoplovci sicer niso dosegli svojega namena, a zelo važne so njih znanstvene izkušnje na tem potovanju.

Prvi na Ilimaniju. V južnoameriških Kordiljerah se vzdiguje v republiki Boliviji 20 km jugovzhodno od mesta La Paza 6410 m visoka gora Ilmani, katero so prej smatrali za najvišjo ameriško goro. (Najvišja ameriška gora je 6970 m visoki Akonkagua v Južni Ameriki.) Angleški hribolazec Sir Conway je sredi septembra t. l. z dvema švicarskima vodnikoma po petdnevni zelo opasni hoji prišel na ta vrh, s katerega je čudovito lep razgled. Ko so bili hribolazci na zelo nevarnem pobočju, so jih zapustili njih indijanski spremljevalci. Zlasti zadnje uro pod vrhom se je lotila Conwaya in vodnikov velika slabost. Drugo leto namerava Conway iti na 6550 m visoki Ilampu.

Zveza med Zakaspiško in Sibirsko železnico. Rusija začne v kratkem delati zvezno progo med Zakaspiško in Sibirsko železnico mimo Taškenta, Vernoja, Semipalatinska, Barnavla do Tomaska. Nadalje nameravajo napraviti stransko progo iz Semipalatinska v Petropavlovsk ali pa iz Semipalatinska v Omsk.

Železni most čez reko Amu-Darjo. Letošnje poletje so začeli graditi velikanski železen most v ruski osrednji Aziji čez reko Amu-Darjo, ki se izteka v Aralsko jezero. Ta železni most Zakaspiške železnice bode $4\frac{1}{3}$ km dolg ter eden največjih mostov na svetu.

Nov most čez Dunav. Rumunija in Srbija sta sklenili pogodbo, da zgradita železen most čez Dunav med Turnom Severinom (ob rumunski obali) in Kladovo (ob srbski obali). Most bode stal na onem

mestu, na katerem je bil v rimskem času znameniti Trajanov most, in srednji steber bode dičil Trajanov kip.

Okoli leta 100 po Kr. r. je sezidal na tem mestu rimski cesar Trajan kamenit most po načrtih grškega arhitekta Apolodora iz Damaska. Omenjeni most je stal na 20 močnih kamenitih stebrih, ki so bili 45 m visoki in 18 m široki. Trajanov most je bil najznamenitejši v starem veku. Ob levi obali je bil polotočič, skozi katerega so napravili prekop in izkopano tvarino nasipali v Dunav, kjer je nastal na ta način otok. Potem so napeljali Dunav v novo strugo polotoškega

prekopa, stara struga pa je bila suha. V suhi strugi so postavili močne mostne stebre in potem Dunav zopet napeljali v staro strugo. Močni mostni braniki ob obeh obalah so branili Trajanov most pred napadi divjih narodov. Vendar je most mnogo trpel po vremenskih nezgodah in napadih divjih narodov. Čez nekaj desetletij je bil deloma že razvalina, a še sedaj občudujejo redke ostanke te velikanske staroveške stavbe. Od tedaj do zadnjih desetletij našega stoletja ni bilo nobenega mostu več čez dolnji Dunav. Sele pred nekaj leti so zgradili železnični most čez Dunav pri Gjurgjevu.

Poziv!

Neizrečno žalostna vest, da je nečloveški morilec umoril preblago cesarico Elizabeto, ki je imela tako čuteče srce za vsako človeško bol, ki nikdar nikomur nič žalega ni storila in le dobrote delila, je pretresla srca vseh Avstrijcev. Vsi avstrijski narodi žalujejo po plemeniti cesarici ter tekmujejo, kako bi nje spomin na najlepši način ohranili poznim rodovom.

Tudi v Solčavi se je osnoval odbor, ki hoče s pomočjo prostovoljnih darov v začetku prelepe Logarjeve doline postaviti lično cerkvico sv. Elizabete. Presvetla cesarica je od nekdanj zelo občudovala krasoto planinskega sveta ter je kot spretna turistinja rada potovala po najlepših gorskih deželah. Zato bode pač cerkvica v tako lepem gorskem kraju neizbrisno uvekovečila spomin na preljubljeno rajno cesarico.

Slovenski turisti, preblage gospe in gospodične, nabirajte doneske povsod, da se kmalu uresniči prelepa misel. „Savinska podružnica Slov. planin. društva“ bode pospeševala nabiranje darov in vodila zgradbo cerkvice. Denar naj se pošilja podpisanemu načelniku odbora.

Dasi je zanimanje za cerkvico v solčavski fari zelo veliko, vendar bode treba še drugod nabirati okoli 5000 gld., da se postavi zares lep spomenik pokojni cesarici. Pozivamo torej, naj vsak po svoji moči položi dar na oltar patrijotizma

Za odbor:

Mihael Schmid,

župnik v Solčavi v Savinski dolini.

Vabilo

na V. občni zbor „Savinske podružnice Slov. plan. društva“, ki bo v četrtek dne 5. januarja 1899. l. v „Narodnem domu“ v Celju ob 7. uri zvečer. — Red: 1. Nagovor načelnikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Proračun za l. 1899. 5. Ceste. 6. Predlogi.

Če po § 17. društvenih pravil ta zbor ne bode sklepčen, se bo vršil ob 8. uri zvečer isti dan drugi občni zbor z istim redom.

K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno

o d b o r.

Poziv na II. tekmovalno slikanje.

Odsek fotografov-amateurjev „Slov. plan. društva“ pozivlje s tem častite člane, da se blagovoljno udeleže tekmovalnega slikanja za leto 1899.

Planinske in pokrajinske slike, različne študije iz narave pa tudi portreti morajo biti izvršeni v dobi od 1. oktobra 1898. do 1. oktobra 1899. l. Pogoje in podrobnosti naznani odsek o pravem času.

Novo urejena lekarna
PRI MARIJI POMAGAJ
M. Leustek

v Ljubljani na Reseljevi cesti št. 1
(poleg Mesarskega mosta)

priporoča svoja zanesljiva, sveža in preizkušena zdravila, kakor tudi vse v farmacevtsko-higienično stroko spadajoče izdelke, kateri so v zalogi vedno v najboljši kakovosti.
Za turiste privočni tekovi v zavojih.

J. BONAČ,

v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah
št. 6 zraven nove pošte,

priporočam vljudno svojo **trgovino s papirjem**
in s **pisalnimi potrebščinami**. Vzorce
papirja pošiljam na ogled.

V svoji **knjigovoznici izdelujem vezi pri-**
proste in najfinejše.

MARIJA PLEHÁN,

svečarica in lektarica v Ljubljani
na Sv. Petra cesti št. 63,

priporoča svojo veliko zalogo sveč ter
mnogovrstnega medenega blaga in slaščice.

Kupuje med v panjih in vosek.

Vinko Čamernik,

kamenosek v Ljubljani, Slomškovih ulicah št. 9,
(zaloga spomenikov na Dunajski cesti nasproti bavarskemu dvoru),

priporoča svoj **kamenoseški obrt,**
posebno za cerkvene in druge stavbinske izdelke,
marmorne plošče za hišno opravo i. t. d.

Solidno delo, nizke cene. Ceniki in obrisi
na zahtevo zastoj.

Brata Eberla,

pleskarja c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice
v Ljubljani, v Frančiškanskih ulicah št. 4,

prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča deko-
rativna, stavbinska in pohišvena dela.

Delo rečno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

Turistovske obleke po najelegantnejših
in trpežnih uzoreh iz raznobarvanega ne-
premočljivega blaga priporoča p. n. turistom
in kolesarjem:

JOSIP POGAČNIK,

krojač in posestnik v Radovljici. Izvršitev točna in cena.

Josip Maček

na Mestnem trgu v Ljubljani

priporoča svojo zalogo mnogovrstnih domačih in
tujih žganih pijač, kakor: pristen brinovec, sli-
vovko in tropinovec, I. vrste francoski in ogrski
konjak, rum in mnogovrstne druge likerje po
nizki ceni.

Adolf Hauptmann

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 41.

Tovarna

oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Zaloga

slikarskih in pleskarskih predmetov.

Andrej Druškovič,

trgovec z železnino

v Ljubljani,

na Mestnem trgu št. 10.

HUGON IHL

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 4,
priporoča

svojo veliko zalogo vsake vrste **suknenega in**
manufakturnega blaga na debelo in na drobno
po najnižjih cenah.

Vnanja naročila izvršuje hitro in natančno.

Ivan Rus

krojaški mojster na Bledu

priporoča se za izdelovanje vsakovrstnih
oblek po najnovejši modi in kar mogoče nizki
ceni. Obleke za turiste iz nepremočljivega lodna
od 13 gld. naprej; haveloke in plajšče iz nepre-
močljivega lodna od 10 gld. naprej; nahrbtnike
po 1 gld. 80 kr., iz nepremočljivega blaga in pre-
dali 2 gld. 50 kr.

JOSIP OBLAK,

umetni in gal. strugar v Ljubljani,

priporoča

svojo na novo urejeno delavnico za **Florijansko**
cerkvijo v ulicah na grad št. 7. v na-
ročitev vsakovrstnih **strugarjskih koščenih,**
roženih in drugačnih izdelkov, katere
bode solidno in ceno izvrševal po načrtih ali brez njih.

Ivan Soklič

v Ljubljani, Pod trančo št. 1,

priporoča svojo veliko zalogo **klobukov**, posebno **lodnastih** za hribolazce in lovce iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov. Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

IVAN URAN,

izdelovalec glinastih proizvodov v Ljubljani, v Igriških ulicah št. 8,

priporoča veliko zalogo izdelanih raznobarnih peči za sobe, dv. rane in razne druge prostore, dalje modelnasta ognjišča in sploh vsakovrstne glinaste izdelke.

Vse po najnižji ceni in priznано dobro.

Franc Čuden,

urar v Ljubljani na Mestnem trgu,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnih žepnih in stenskih ur ter budilnikov. Vsi izdelki so priznано izvrstni in po ceni. Popravila se izvršujejo natančno in dobro.

✦ Cenovniki na zahtevanje brezplačno. ✦

„Slovensko planinsko društvo.“

„Vodnik za Savinske planine in najbližjo okolico“

s 7 slikami in načrtom Savinskih planin z znamenovanimi poti.

Spisala Fr. Koebek in M. Kos. — Cena 60 kr., po pošti 5 kr. več.

Vsakovrstne

napise na les, kovino in steklo

izvršuje natančno in po ceni

VINKO NOVAK

v Ljubljani, na Poljanski cesti 35.

Tiskarna in kamenotiskarna

A. KLEIN & Comp.

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 5,
se priporoča

v naročitev vseh v to stroko spadajočih del in za zalogo raznih tiskovin.

GRIČAR in MEJAČ

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah št. 9, priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavratnice.

Zlasti opozarjata na nepremetna **lodnasta** oblačila in plašče za **turiste**.

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Hoštrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

Avgust Žabkar

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 7,
se priporoča

za vsake vrste ključarska dela, katera izvršuje dobro, lično in ceno.

Engelbert Franchetti,

brivec v Ljubljani, Jurčičev trg št. 3.

Priporoča slav. p. n. občinstvu svojo novo in elegantno urejeno **brivnico**.

Za dobro in točno postrežbo je najbolje preskrbljeno.

Optični zavod

J. PH. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo št. 1.

priporoča svoj bogato založeni **optični zavod** in svojo novourejeno **fotografsko manufakturno**, preskrbljeno z najnovejšimi aparati in v to stroko spadajočimi pritisklinami, po tovarniških cenah.

J. Klauerjev
planinski liker

iz kranjskih gorskih zelišč, imenova.

Triglav,

je izvrstna pijača najboljše ga okusa. Triglav pivra jako dobrodejno na želodec in čudovito poživlja te o. V njem ni nobene snovi, ki bi količkaj škodila zdravju. To so dokazale kemične preiskave prof. B. Knapitscha, ravna telja c. kr. preskrbšališa v Klosterneuburgu, prof. dr. L. Boesterja, in ravna telja c. kr. preskrbšabice na Dunaju, dr. E. Meisla.

Vsi ti strokovnjaki so izrekli, da je Triglav **izborenen** liker.

Pristni Triglav

se dobiva

v malih in velikih steklenicah s **posebno varstveno znamko** samo pri izdelovalcu, trgovcu

J. Klauerju
v Ljubljani.

Imenik

članov „Slov. plan. društva 1897. l.

I. Člani osrednjega društva.

a) Častni člani:

Aljaž Jakob, župnik na Dovjem. — Dr. Frischeauf Joh. vseuč. prof. v Gradu.
Kadilnik Fran, trg. knjigovodja v Ljubljani.

b) Ustanovniki:

Belec Anton, trgovec in klepar v Št. Vidu nad Ljubljano.	Planinski Piparji v Ljubljani.
Bole Josip, trgovec v Reki.	Primorsko planinsko društvo, na Sušaku pri Reki.
Čuden Fran, urar v Ljubljani.	Dr. Schegula Jak., odvetnik v Novem Mestu.
Dr. Glančnik Jernej, odvetnik v Mariboru.	Stare Fran Ksav., slikar v Ljubljani.
Kraigher France, krojač v Ljubljani.	Štular Jurij, posestnik v Suhem Dolu pri Kokri nad Kranjem.
Dr. Krek Gregor, vseuč. prof. v Gradu.	Tönnies Gustav, stavb. podjetnik v Ljubljani.
Matjan Jakob, posestnik in gostilničar v Zg. Šiški.	Valenčič Ivan, posestnik v Il. Bistrici.
Matjan Ivan, c. kr. dvorni zal. v Ljubljani.	

c) Pravi člani:

Ajstreich Josip, trg. knjigovodja v Ljubljani.	Bernard Jernej, kaplan v Postojini.
Ambrož Ivan, c. kr. mornarski kaplan v Pulju.	Bežek Viktor, profesor v Gorici.
Ambrožič Miha, pos. in čebelar v Mojstrani.	Bizjak Ivan, pek v Ljubljani
Aree Rajko, c. kr. poštni blagajnik v Ljubljani.	Bonač Ivan, knjigovez v Ljubljani.
Auer G. ml. v Ljubljani.	Borštnar Vinko, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani.
Avšič Jakob, likvidator banke „Slavije“ v Ljubljani.	Brilej M., trgovec na Vrhniki.
Ažman Simon, župnik v Boh. Bistrici.	Brunet Fran, c. kr. prof. v Ljubljani.
Babnik Ivan, trg. poslovođa v Ljubljani.	Candolini Henrik, zavarov. voditelj v Trstu.
Dr. Babnik Janko, c. kr. svetn. tajnik v Ljubljani.	Christalnigg Oskar grof, graščak v Goričah pri Podgori na Koroškem.
Baloh Ivan, kaplan v Kostanjevici.	Ciuha Alojzij, mestni inženir v Ljubljani.
Ban Fran, upravitelj „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani.	Cizelj Fran, trg. potnik v Gradu.
Bayer Oton, blagajnik kmet. posojilnice Ljubljanske okolice v Ljubljani.	Čamernik Vinko, kamnosek v Ljubljani.
Benčina Ivan, trg. v Starem trgu pri Rakeku.	Češnik Janko, trg. poslovođa v Ljubljani.
Benedik Franc, posestnik in gostilničar pri Sv. Joštu nad Kranjem.	Dacar Josip, trg. pomočnik v Ljubljani.
	Dečman Anton, tovarnar in hišni posestnik v Ljubljani.
	Dr. Derč Josip, zdravnik v Ljubljani.
	Derčar Josip, trg. pomočnik v Ljubljani.

- Devčič Ivo, mag. farm. v Ljubljani.
 Devetak Gabrijel, posest. in trg. v Kobaridu.
 Dolenc Oroslav, svečar in hišni posestnik v Ljubljani.
 Domicelj Alojzij v Zagorju.
 Domicelj Silvin, vladni koncipist v Ljubljani.
 Drachsler Pavel, prokurist v Ljubljani.
 Drganč Albert, brivec v Ljubljani.
 Druškovič Andrej, trgovec v Ljubljani.
 Eberl Adolf, pleskar v Ljubljani.
 Engelsberger Ivan, trgovec v Trziču.
 Fabiani Karol, trgovec v Kranju.
 Dr. Ferjančič Andrej, c. kr. dež. sodn. svetnik v Ljubljani.
 Fink Veličan, mestni rač. revident v Ljubljani.
 Finžgar Fran, kaplan v Kočevju.
 Fleischmann Lovro, vodja finančne straže v Kočevju.
 Flis Anton, knjigovodja na Vrhniki.
 Flis Slavko, učitelj v Škofji Loki.
 Florian Karol, posestnik v Kranju.
 Dr. Förster Vlad., odv. kand. v Ljubljani.
 Franchetti Angeloslav, brivec v Ljubljani.
 Frelih Ivan, asist. mestne hran. v Ljubljani.
 Dr. Furlan Jos., odv. kand. v Ljubljani.
 Furlani Ljudevit, rač. oficijal na Dunaju.
 Fusso Josip, zidarski mojster v Kranju.
 Gangl Alojzij, kipar in učitelj v Ljubljani.
 Gangl Engelbert, mestni učit. v Ljubljani.
 Garbas Fran, carinski asistent v Ljubljani.
 Globočnik Viktor, notar v Kranju.
 Gogola Ivan, notar v Ljubljani.
 Gogola Janko, rač. asistent v Ljubljani.
 Golob Alojzij, knjigovodja v Ljubljani.
 Golob Ivan, posestnik v Kranju.
 Golob Matija, posestnik in mesar v Kranju.
 Goričnik France, trgovec v Ljubljani.
 Goršič Fran, pravoslovec v Ljubljani.
 Grampovčan Franc, trg. pom. v Ljubljani.
 Gregorec Anton, črkostavec v Ljubljani.
 Dr. Gregorič Vinko, boln. prim. v Ljubljani.
 Gričar Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Grobotek M., posestnik v Boh. Bistrici.
 Groznik Franc, župnik v Zagorju pri Št. Petru na Krasu.
 Guštin Milan, učitelj na Jesenicah.
 Gruden Ivan, poštni oficijal v Ljubljani.
 Hafner Fran, poštni oficijal v Ljubljani.
 Hauptman Adolf, tov. in posest. v Ljubljani.
 Hauptmann Josip, solicator v Ljubljani.
 Hlavaček Alojzij, adjunkt tobačne tvornice v Ljubljani.
 Hraský Vlad., prof. na tehnik. v Pragi.
 Hrast Ivan, tajnik mestne hran. v Ljubljani.
 Dr. Hrašovec Silvin, sodn. pristav v Vel. Laščah.
 Hribar Franjo, usnjar v Ljubljani.
 Hribar Ivan, mestni župan v Ljubljani.
 Dr. Hribar Ivan, ml. avskultant v Ljubljani.
 Hribar Ivan, mag. asistent v Ljubljani.
 Hruška Vaclav, tovarnar v Humpolci.
 Hrvatsko planinsko društvo v Zagrebu.
 Hubad Fran, učiteljski ravnatelj v Ljubljani.
 Hubad Josip, gimn. ravnatelj v Kranju.
 Hubad Matej, koncertni pevovodja na Dunaju.
 Hubmayer Reza, šivilja v Ljubljani.
 Dr. Hudnik Matija, odvetnik v Ljubljani.
 Humek Martin, nadučitelj v Boh. Bistrici.
 Jager Ivan, cand. techn. archit. na Dunaju.
 Jagodič Avgust, trg. pom. v Ljubljani.
 Jagodič Janko, fotograf v Kranju.
 Jagodič Ivan, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Jakopič Josip, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani.
 Jančar Francišek monsignor, na Dunaju.
 Jelovšek Gabrijel, župan in velep. na Vrhniki.
 Jenič Vekoslav, zav. prokurist v Ljubljani.
 Jenko Ivan, poštni oficijal v Trstu.
 Jerman Ivan, rač. oficijal v Ljubljani.
 Juvančič J. C., veletržec v Šiški.
 Kajzelj Alojzij, stud. tehn. na Dunaju.
 Kajzelj Bogomil, trg. v Ljubljani.
 Kalan Andrej, kanonik in dež. poslanec v Ljubljani.
 Kessler Ignacij, trg. pom. v Ljubljani.
 Killer Jakob, trgovec v Kranju.
 Klein A., tiskarnar v Ljubljani.
 Klemenc Julij, v Ljubljani.
 Klinar Anton, dež. inženir v Ljubljani.
 Klinar Janez, gostilničar na Dovjem.
 Klub slovenskih tehnikov na Dunaj.
 Kmet Ivan, trg. knjigovodja v Ljubljani.
 Knafelec Alojzij, urad. drž. železnice v Beljaku.
 Kobilec Josip, ml. hišni posestnik in dežnikar v Ljubljani.
 Koblar Anton, kurat v Ljubljani.
 Koch Ciril, mestni inženir v Ljubljani.
 Kokalj M., kotarski predstojnik na Ljubuški v Hercegovini.
 Kolšek Josip, odvetnik v Laškem trgu.
 Kolšek Vinko, notar v Idriji.
 Komotar Anton, notar na Vrhniki.
 Korenčan Ivan, trgovski potnik v Ljubljani.
 Kostañjee Štefan, brivec v Ljubljani.
 Kostañjee Maks, fin. komisar v Ljubljani.

- Košeniina Ivan, mesar in gostil. v Ljubljani.
 Koželj Alojzij, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Kregar Ivan, pasar v Ljubljani.
 Krek Cilika, v Ljubljani.
 Dr. Krisper Valentin, odvetnik v Ljubljani.
 Krivic Ivan, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Križ Lacko, ravn. ist. vin. zadr. v Pulju.
 Križnik Gašper, posestnik v Motniku.
 Krulec Ivan, učitelj v Ljubljani.
 Kukovič Gabro, upravitelj v Varaždinskih
 toplicah na Hrvaškem.
 Kunc Avgust, trgovec v Črnomlju.
 Kuralt Fran, gostilničar in pos. v Št. Jurju
 pri Kranju.
 Kuralt Josip, uradnik mest. hran. v Ljubljani.
 Kušar Josip, trg. posest. in drž. poslanec
 v Ljubljani.
 Dr. Kušar Josip, odvetnik v Ljubljani.
 Lah Evgen, predsedstveni tajnik m. magistrata
 v Ljubljani.
 Lavrenčič Andrej, pos. v Št. Petru na Krasu.
 Lavtižar Josip, župnik v Ratečah.
 Lenče Josip, veletržec v Ljubljani.
 Lenček Niko, notar v Škofji Loki.
 Lergetporer Berta, v Bledu.
 Leskovec Fran, trgovec v Ljubljani.
 Leustek Milan, lekarnar v Ljubljani.
 Levičnik Albert, dež. sodn. predsednik v
 Ljubljani.
 Levičnik Peter, pravoslovec v Škofji Loki.
 Lilleg Alojzij trgovec v Ljubljani.
 Lindtner Henrik dež. rač. oficijal v Ljubljani.
 Logar Josip, trgovec v Kranju.
 Lotrič Franjo, trgovec v Kranju.
 Macher Ivan, učit. prof. v Ljubljani.
 Maček Josip, trgovec v Ljubljani.
 Dr. Majaron Danilo, odvetnik v Ljubljani.
 Majdič Fran, ml. na Viru pri Domžalah.
 Majdič Janko, ml. trgovec v Kranju.
 Majdič Joško, trg. pomočnik v Kranju.
 Malenšek Martin, župnik v Ljubljani.
 Mandelj Josip, oficijal tob. tovarne v Ljubljani.
 Dr. Markovič Franjo vseuč. prof. v Zagrebu.
 Marzolini M., kavarnar v Ljubljani.
 Maselj Franjo, stotnik računovodja v Terezinu.
 Matjan Jakob, kaplan v Cerkljah pri Kranju.
 Mayer Mauril, pivovarnar v Kranju.
 Mayer Peter, ml., gostilničar v Kranju.
 Mayer Vilko, trgovec v Reki.
 Mazi Fran, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Mazi Josip, železn. nadoficijal v Ljubljani.
 Medica & Križaj, tovarnarja v Št. Petru na
 Krasu.
 Medved Vinko, v Kranju.
 Mejač Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Dr. Meneinger Janez, odvetnik na Krškem.
 Menzel Jan., adjunkt tob. tvorn. v Ljubljani.
 Mikusch Adolf, trgovec v Ljubljani.
 Mikuš Anton, dež. rač. oficijal v Ljubljani.
 Milavec Alojzij, trg. pom. v Ljubljani.
 Milavec Andrej, trg. sotrudnik v Ljubljani.
 Milic Rudolf, lastnik tiskarne v Ljubljani.
 Mladič Adolf, morn. častnik v Pulju.
 Mladič Anton, avskultant v Ljubljani.
 Mlakar Ivan, kaplan v Postojini.
 Modic Josip, rač. revident v Ljubljani.
 Mrak Janez, mizarski mojster na Dovjem.
 Mrak Matija, župnik v Boh. Beli.
 Mulaček Janko, stud. philos. v Ljubljani.
 Müller Ivan, trgovec v Zagorju.
 Murnik Ivan, ces. svetnik etc. v Ljubljani.
 Naglas Viktor, trgovec v Ljubljani.
 Narodna čitalnica v Škofji Loki.
 Nežič Mijo, brivec v Ljubljani.
 Noll Josip, operni pevec v Ljubljani.
 Noll Srečko, klep. mojster v Ljubljani.
 Novak Mihael, sodn. svetnik v Senožečah.
 Novak Vinko, slikar v Ljubljani.
 Oblak Josip C., pravoslovec v Ljubljani.
 Ogorelec Ivan, tovarnar v Ljubljani.
 Omersa Fran, st. trgovec v Kranju.
 Omersa Fran, ml. trgovčev sin v Kranju.
 Omersa Viktor, gost. in pos. v Kranju.
 Orožen Alexander, davk. kontr. v Rogatecu.
 Orožen Fran, učit. profesor v Ljubljani.
 Orožen Milan, notar v Trebnjem.
 Pammer Oton, zastopnik Budjeviške pivarne
 v Ljubljani.
 Pavlin Alfons, profesor v Ljubljani.
 Pavlin Alojzij, pos. in veletržec v Podbrezju.
 Pavlin Fran, drž. inženir v Ljubljani.
 Pavšlar Tomo, ml. trgovec v Kranju.
 Perdan Ivan, trg. in posest. v Ljubljani.
 Perhauz Josip, davk. uradnik v p. v Ljubljani.
 Dr. Perne Fran, gimn. katehet v Kranju.
 Peršin Matija, gost. in pos. na Rožniku pri
 Ljubljani.
 Perušek Rajko, gimn. prof. v Ljubljani.
 Peterkovič Fran, trg. pom. v Ljubljani.
 Pieček Eduard, avskultant v Ljubljani.
 Pintar Ivan, posest. in mizar v Kranju.
 Pipan Ivan, naduč. na Črnem Vrhu pri Idriji.
 Pirc Ciril, trgovec v Kranju.
 Pirc Gustav, ravn. km. družbe v Ljubljani.
 Pirc Jerica, omož. Uršič v Kostanjevici.
 Plantan Ivan, notar v Ljubljani.

- Platner Josip, trg. potnik v Ljubljani.
 Pleiweiss Josip, trg. in hišni posestnik v Ljubljani.
 Pleiweiss Karol, not. kand. v Ljubljani.
 Pleteršnik Makso, gimn. prof. v Ljubljani.
 Ploj Oton, notar v Gornji Radgoni.
 Počivavnik Karol, hotelier v Ljubljani.
 Podpač Štefan, trg. pom. na Jesenicah.
 Podrekar Gregor, trgovec v Ljubljani.
 Pogačnik Ivan, dež. rač. oficijal v Ljubljani.
 Potočnik Tomaž, župnik na Breznici.
 Povšnar Janez, gost. v Kokri pri Kranju.
 Premk Vinko, davčni pristav v Škofji Loki.
 Prevec Alojzij, železn. načelnik v Škofji Loki.
 Pribil Ivan, knjigovodja v Ljubljani.
 Pros Jos., adjunkt tob. tvornice v Ljubljani.
 Pröckl Fran, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Pučnik Konrad, krojač v Kranju.
 Rahne Janko, notar v Il. Bistrici.
 Raktelj Fran, vodja m. šole v Ljubljani.
 Rant J., trgovec v Polh. Gradeu.
 Raunicher Josip, črevljar v Ljubljani.
 Ravnikar Fran, dež. knjigov. v p. v Ljubljani.
 Rebek Josip, ključar v Ljubljani.
 Regoršek Franc, trgovec v Ljubljani.
 Resman Ivan, nač. železn. postaje v Zalogu.
 Rihteršič Ivan, nadučitelj v Srednji Vasi.
 Rode Ivan, trgovec v Ljubljani.
 Rohrman Viktor, trgovec v Ljubljani.
 Rosman Konrad, davk. pristav v Ljubljani.
 Ross Albert, davk. pristav v Kranju.
 Rozman Anton, trg. potnik na Dunaju.
 Rozman Fran, blagajnik v Ljubljani.
 Rozman Fran, gostilničar v Ljubljani.
 Rutar Simon, gimn. prof. v Ljubljani.
 Sajovic Fr. Ks., posestnik v Kranju.
 Savnjik Angelo, fin. koncipist v Ljubljani.
 Sbrizaj Ivan, dež. inženir v Ljubljani.
 Seidl Ferdinand, profesor v Gorici.
 Seunig Dragotin, trgovčev sin v Ljubljani.
 Seunig Ivan, pos. in usnjar v Ljubljani.
 Skale Pavel, mestni živinozdr. v Ljubljani.
 „Slovenija“ akad. društvo na Dunaju.
 Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani.
 Soklič Ivan, klobučar v Ljubljani.
 Souvan Fran Ks. ml. v Ljubljani.
 Spilar Ferdinand, trg. pomoč. v Ljubljani.
 Spreitzer Matija, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Stanič Josip, notarski kandidat v Mariboru.
 Dr. Sterger Stanko, okr. zdrav. v Ljubljani.
 Stricelj Ludovik, posestnik in dimnikarski mojster v Ljubljani.
 Stöckl Ivan, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Strukelj Josip, poštni oficijal v Ljubljani.
 Sturm Valentin, stud. med. v Polčah.
 Supančič Filip, stavbenik v Ljubljani.
 Sušnik Alojzij, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Sušnik Janez, kanonik v Ljubljani.
 Susnik Rihard, stud. pharm. v Gradeu.
 Svetec Luka, notar v Litiji.
 Dr. Svetina Ivan, gimn. prof. v Ljubljani.
 Šarabon Andrej, trgovec v Ljubljani.
 Schollmayer Henrik, nadlogar v Mašunu.
 Schwaiger Anton, zobozdr. tehnik v Ljubljani.
 Schweitzer Albin, črevljar v Ljubljani.
 Šetine Davorin, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Šibove Ivan, strojevodja južne železnice v Ljubljani.
 Škrjanc Ivan, gost. in posest. v Ljubljani.
 Škof Anton, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Štefe Ivan, upravnik „Slovenskega Lista“ v Ljubljani.
 Šubic Alojzij akad. slikar na Dunaju.
 Šumi Franjo, posest. in gostil. v Kranju.
 Švigelj Josip, kaplan v Zagorju.
 Tauses Franjo, rač. asistent v Ljubljani.
 Dr. Tavčar Ivan, odvetnik itd. v Ljubljani.
 Dr. Tekavčič Fran, odvetnik v Ljubljani.
 Terček Janko, trg. potnik v Lineu.
 Dr. Travner Mart., drž. pravnik nam. v Ljubljani.
 Dr. Treo Dragotin, odvetnik v Postojni.
 Triller Fran, boln. kontrolor v Ljubljani.
 Trnkoczy Ubald pl., lekarnar v Ljubljani.
 Trstenjak Anton, kontrolor mestne hranilnice v Ljubljani.
 Turk Hugon, živinozdravnik v Kočevju.
 Turk Hugon, knjigovodja v Koslerjevi pivovarni v Ljubljani.
 Ukmar A., morn. pristav in učit. v Reki.
 Umberger Alojzij, rač. asistent v Ljubljani.
 Umberger Ant., trg. pomočnik v Ljubljani.
 Urbas Anton, trg. pomočnik v Kranju.
 Uršič Valentin, trgovec v Kostanjevici.
 Ušeničnik J., v Ljubljani.
 Valenčič Ivan, tajnik mestne hran. v Kranju.
 Vdovič Ivan, stavb. uradnik v Ljubljani.
 Vencajz Ivan, dež. sodn. svetnik v Ljubljani.
 Venger Drag., dež. sodn. svetnik v Ljubljani.
 Verbič Josip, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Vernik Alojzij, poštni asistent v Ljubljani.
 Verovšek Anton, vrtnar v Ljubljani.
 Verovšek Josip, trg. pomočnik v Ljubljani.
 Vertovec Josip, poštni asistent v Ljubljani.
 Vidmayer V., uradnik „Slavije“ v Ljubljani.
 Vilfan Anton, posestnik in gostil. na Ježici.

Vodnik Alojzij, kamnosek in pos. v Ljubljani.	Zamida Matija, dež. svetnik v Ljubljani.
Vodušek Matija, profesor v Ljubljani.	Zazula Josip, davkarski pristav v Ljubljani.
Volc Josip, kaplan v Križu pri Tržiču.	Zemljič Ivan, tehn. uradnik v Ljubljani.
Dr. Eduard Volčič, sodn. svetn. tajnik v Novem mestu.	Zor Zvonimir, dež. rač. oficijal v Ljubljani.
Vončina Ivan, mag. svetnik v Ljubljani.	Zupan Ivan, kurat v Št. Petru.
Dr. Vošnjak Jos., posest. v Slov. Bistrici.	Žabkar Avgust, ključar v Ljubljani.
Vrhovec Ivan, hišni posestnik in dimnikarski mojster v Ljubljani.	Žagar Dragotin, dež. blagajnik v Ljubljani.
Vrhovnik Ivan, župnik v Ljubljani.	Žan J., mesar v Ljubljani.
Vrhune Anton, knjigovodja v Ljubljani.	Dr. Žitek Vladimir, odvetnik v Novem mestu.
Waschiza Roman, nadinženir v Ljubljani.	Žitnik Jernej, čevljar in hišni posestnik v Ljubljani.
Zaje Alojzij, gostil. in posest. v Ljubljani.	Žitnik Josip, kupčijski agent v Ljubljani.
Zakotnik Ivan, tesarski mojster v Ljubljani.	Žumer Andrej, šolski nadzornik v Kranju.
Zalaznik Jakob, pek v Ljubljani.	Žužek Fran, drž. nadinženir v Ljubljani.

II. Člani česke podružnice.

a) Ustanovniki:

MUDr. Chodounský Karel, e. k. univerzni profesor na Smihovu.	JUDr. Podlipný Jan, advokat, župan kralj. glav. mesta Prage.
Dusil Čenček, prof. drž. gimn. v Kutni Gori.	Prachenská Auča, soproga advok. v Pragi.
Kavalír Vladimír, tovarnik v Sázavi.	Prachenský Stanislav, advokat v Pragi.
Kubeš Karel, ravnatelj cukrarnice v Dolnji Četni.	Prachenský Vladimír, lekarnik v Taboru.
Mestna občina Praška.	Tomšič Fran, vrhni inženir deželnega odbora v Pragi.

b) Pravi člani:

Bondy Lev, tovarnik v Pragi.	Chodounska Marija na Smihovu.
Bureš Alojz, stavitelj na Kralj. Vinogradih.	Chvála Albreht, trgovec v Pragi.
Dočkal Fran, e. k. veterin. inspekt. v Pragi.	JUDr. Jirgl Vinc., magistr. koncipist v Pragi.
Dvořák A., stud. fil. na Smihovu.	JUDr. Jedlička Bedřih, adv. v Pragi.
MUDr. Frankenberg Ot., e. k. univ. docent v Pragi.	MUDr. Jiruš B., e. k. dvorni svetnik in univ. profesor v Pragi.
JUDr. Franta Bohuslav, tajnik deželnega odbora v Pragi.	Kabát Jos., ravnatelj cukrarnice v Velvarih.
MUDr. Franta Jaroslav, zdravnik v Pragi.	Klub čeških turistov v Pragi.
Gabrovšek J., tajnik v Oseku.	Podružnica Kluba čeških turistov v Brezovih Gorah.
Goettler Frančišek, dež. inženir v Pragi.	" " " " v Domažlicih.
JUDr. Havrda Fran, tajnik dež. odb. v Pragi.	" " " " v Jičnu.
Dr. Horbaczewski Jan, prof. na češki univerzi v Pragi.	" " " " v Klatovih.
Hrabak Jan, e. k. višji rud. svetnik v Pragi.	" " " " v Plzju.
Hrazánek Karel, vrhni ravnatelj zavarovalnega zavoda v Pragi.	" " " " v Rihnovu n./K.
Charbuský Lev, inženir v Pragi.	Košenský Jos., šolski ravnatelj in pisatelj na Smihovu.
Chodounsky Frančišek, ravnatelj preizkušališča v Pragi.	Krčmář K., lekarnar v Rokicanah.
Chodounský Karel, stud. fil. na Smihovu.	JUDr. Krejčí Rudolf, tajnik dež. odbora v Pragi.
Chodounská Julija, soproga univerznega profesorja na Smihovu.	Kressl Juri, vrhni inženir drž. železnice v Pragi.

- Kruis Jos., kemik v Pragi.
 Kulhava Marija, soproga zdravnikova na Kr. Vinogradih.
 MUDr. Kulhavý Fran, e. k. okrajni zdravnik na Kr. Vinogradih.
 Kunšič Ivan, filosof v Pragi.
 Kuzmany Pavel, zasebnik v Karlinu.
 Kuzmanyjeva Konstanca v Karlinu.
 Landa Anton, vrhni inženir dežel. odbora v Pragi.
 Dr. Lerch Jos., veleposestnik na Smihovu.
 JUDr. Lindner Rihard, tajnik hip. banke v Pragi.
 JUDr. Mandl Karel, koncipist dež. odbora v Pragi.
 Mareš Leopold, tajnik dež. odb. v Pragi.
 Matoušek Adolf, glav. blag. dep. urada v Pragi.
 Mikeš Adolf, prof. na konservatoriju v Pragi.
 JUDr. Milde Juri, kand. adv. v Pragi.
 M. u. dr. Mladějovský Viteslav v Pragi.
 Mráz Jos., vrhni urad. tovarne v Karlinu.
 MUDr. Mrázek Karel, zdravnik v Pragi.
 Nekutova Růžena na Smihovu.
 MUDr. Nemeček J., zdravnik v Pragi.
 Pasovský Vratislav, arhitekt v Pragi.
 Paul Jaroslav, prof. višje dekl. šole v Pragi.
- MUDr. Pele Hinek, e. k. namestniški svetnik v Pragi.
 Dr. Perner Rudolf, odvetnik v Pragi.
 Pisecký vitez s Kranibsfelda Jos., arhitekt na Smihovu.
 Gospica Pražáková Ela.
 Procházka Fran, ravnatelj dež. banke v Pragi.
 Reinsberg Jos., prof. na češki univ. v Pragi.
 Salač Jos., e. k. prof. v Rihnovu na Knež.
 Sedlák Vojteh, veletržec v Pragi.
 Sekera Miroslav, e. k. okr. tajnik v Domažlicih.
 MUDr. Schrutz Andrej, univ. docent v Pragi.
 JUDr. Strobach Zdenek, advokat v Pragi.
 Stüdl Karel, vrhni uradnik hran. češke v Pragi.
 Dr. Štekl Herman, odvetnik v Plzni.
 Štepan Alojz, inženir v Pragi.
 Tkadlec Jaroslav, ravn. cukrarnice v Pragi.
 JUDr. Tonder Ferdinand, advokat v Pragi.
 JUDr. Valenta Jaroslav, advokat v Pragi.
 Volkar Andrej, e. k. okr. glavar v Pragi.
 Vondráček Otakar, tehnik v Pragi.
 JUDr. Wellner Anton, advokat v Klatovih.
 Wildwald, Jan, šolski ravnatelj v Pragi.
 Wünsch Karel, ravnatelj tovarne Ringhofferjeve na Smihovu.
 Zářecký Václav, pekar in hišni pos. v Pragi.
 Dr. Žitek Emanuel, odvetnik v Pragi.

III. Člani Kamniške podružnice.

a) Ustanovniki:

Flerin Fran, posestnik v Kamniku. — Kos Miha, učitelj na Holcu.

b) Pravi člani:

- Čenčič Jernej, nadučitelj v Kamniku.
 Dr. Dereani Jul., okrožni zdravnik v Kamniku.
 Fischer Fran, hotelier v Kamniku.
 Janko Josip, urar v Kamniku.
 Kenda Josip, gostilničar v Kamniku.
 Dr. Ant. Kladva, sodn. svetn. tajnik v Kamniku.
 Močnik Josip, župan in lekarnar v Kamniku.
 Pintar Anton, trgovec v Kamniku.
 Polec Julij, sodn. svetnik v Ljubljani.
 Pohlin Janko, kovaški mojster v Kamniku.
- Prelesnik Karol, posestnik in gostilničar v Strahovici pri Kamniku.
 Sadnikar Josip, živinozdravnik v Kamniku.
 Skala Karol, v Kamniku.
 Stare Josipina, grajščakinja na Kolovcu pri Domžalah.
 Dr. Schmidinger Karol, notar v Kamniku.
 Dr. Temnikar Val., odvetnik v Kamniku.
 Wiltchnig F., grajšč. oskrbnik v Križu pri Kamniku.
 Žargi Ivan, trgovec in posest. v Kamniku.

IV. Člani Radovljiške podružnice.

a) Ustanovniki:

Treven Anton, trgovec na Savi pri Jesenicah.

b) Pravi člani:

Aljančič Valentin, župnik na Dobravi.	Nagu Ivan, poštni admin. na Javorniku.
Avsenik Janez, posestnik v Begunjah.	Novak Janez, dekan v Radovljici.
Ažman Janez, župnik v Gorjah nad Bledom.	Oman Ernestina, učiteljica v Begunjah.
Berlic Ivan, župnik v Mošnjah pri Radovljici.	Pesjak Miha, posestnik v Kamni Gorici.
Beve Matevž, posestnik v Boh. Bistrici.	Pesjak Silvester, posest. v Kamni Gorici.
Budinek Fran, župan v Kranjski Gori.	Peternel Jakob, župan v Bledu.
Celestina Franc, trgovec v Leseah.	Pezdič Anton, mizar v Ljubnem.
Černe Jernej, posestnik v Gorjah nad Bledom.	Pianecki Janko, učitelj v Radovljici.
Černe Vinko, " " "	Piber J., župnik v Brusnici na Dolenjskem.
Čop Ivan, trgovec v Mostah.	Pibrovc Karol, posestnik v Kropi.
Drkota Ivana v Radovljici.	Pogačnik Filip, posestnik na Dobravi.
Fertin Ignacij, župnik v Beli Peči.	Pogačnik Josip, drž. posl. in pos. v Podnartu.
Fürsager Leopold, trgovec v Radovljici.	Pretnar Ivan, posestnik v Bledu.
Grčar Andrej, nadučitelj v Radovljici.	Ravkekar Josip, posestnik v Boh. Bistrici.
Grile Luka, posestnik v Zgošah pri Leseah.	Razinger Mihela, učiteljica v Radovljici.
Homan Oton, trgovec v Radovljici.	Roblek Aleks., lekarnar v Radovljici.
Homan Pavel, trgovec v Bledu.	Roblek Hugon, mag. farm. v Radovljici.
Hudovernik Vinko, posojil. urad. v Radovljici.	Rojec Fran, zasebni uradnik v Radovljici.
Jalen Josip, posestnik v Kropi.	Rozman Ignacij, nadučitelj v Mošnjah.
Janša Jakob, pos. in župan na Dovjem.	Rus Franc, nadučitelj v Bledu.
Jeglič Fran, učitelj na Dovjem.	Rus Ivan, krojač in posestnik v Bledu.
Jesenko Fran, modroslovec na Dunaju.	Schrey Alojzij, pos. in poštar na Jesenicah.
Kappus Adolf pl., poštar v Kamni Gorici.	Schrey Rih., veleposestnik v Bledu.
Kavalar Ivan, posest. in gost. v Ratečah.	Stiasny Ljudevit, učitelj v Radovljici.
Kenda Luka, dež. uradnik v Radovljici.	Svetina Josip, trgovec v Kamni Gorici.
Klinar Ivana, posestnica v Radovljici.	Šolar France v Kropi.
Koblar Josip, mestni kaplan v Škofji Loki.	Tavčar Ivan, pos. na Mlinem pri Bledu.
Koblar Francišek, sodni pristav v Radovljici.	Turk Avgust, župnik v Koroški Beli.
Kocijančič Fran, kamenosek v Nošah.	Verderber Josip, posestnik v Bledu.
Kompare Valentin, davk. prakt. v Radovljici.	Verhunc Andrej, pos. v Bledu.
Kosmač Matevž, gostilničar v Radovljici.	Dr. Vilfan N., odvetnik v Radovljici.
Košmelj Ivan, župnik v Begunjah.	Dr. Voves Jan., zdravnik v Radovljici.
Kunčič Ivan, pos. na Mlinem pri Bledu.	Vovk Anton, posestnik v Bledu.
Lavtižar Franc, učitelj v Kamni Gorici.	Vovk Peter, davčni prakt. v Radovljici.
Legat Ivan, posestnik v Leseah.	Wessner Dragica, gostilničarica v Leseah.
Mencinger Franjica, v Boh. Bistrici.	Zupan Ignacij, orgljar v Kamni Gorici.
Mencinger Janez, posest. v Boh. Bistrici.	Zupanc Fr., župan na Lancovem pri Radovljici.
Meršol Anton, župan v Leseah.	Žirovnik Josip, nadučitelj v Gorjah.
Mesar Alojzij, pravnik na Jesenicah.	Žlogar Anton, župnik v Krauski Gori.
Mulej Fran, trgovec v Radovljici.	Žumer Jakob, župan v Gorjah nad Bledom.

V. Člani Savinske podružnice.

a) Ustanovniki:

Gornjesavinska posojilnica v Mozirju.	Dr. Sernee Josip, odvetnik v Celju.
Majdič Peter, lastnik parnega mlina v Celju.	Smodiš Franc, mizar v Velenjem.
Okrajni zastop v Gornjem Gradu.	Dr. Fran Stor, odvetnik v Ljubljani.
Posojilnica v Celju.	Vošnjak Miha, dež. poslanec v Celju.
Posojilnica v Gornjem Gradu.	Zanier Norbert, trgovec v Št. Pavlu.
Pukl Radoslav, sodn. tolmač na Dunaju.	

b) Pravi člani:

- Baš Lovro, notar v Celju.
 Bele Ivan, popotni vin. učitelj v Mariboru.
 Boncon Štefan, stolar v Celju.
 Dr. Borštner Heribert, okr. zdrav. v Št. Pavlu.
 Božič Jakob, trgovec v Gornjem Gradu.
 Bratanič Rajmund, trgovec v Lučah.
 Dr. Brenčič Alojzij, odvetnik v Celju.
 Cibej Ivan, zasebni uradnik v Knitelfeldu.
 Dr. Dečko Ivan, odvetnik itd. v Celju.
 Dekorti Josip, župnik v Ljubnem.
 Dovnik Fran, dekan v Gornjem Gradu.
 Erhartič Iv., sodn. pristav v Gornjem Gradu.
 Ermenec Janez, posestnik v Ljubnem.
 Fantoni Giovanni, slikar v Lučah.
 Dr. Filipič Ludvik, odvetnik v Celju.
 Germel Kristijan, posestnik v Solčavi.
 Globočnik Adalbert, trgovec v Žaleu.
 Glojek Ivan, posestnik v Šmartnem.
 Golob-Repolusk M., v Št. Vidu nad Valdekom.
 Gologranc Ferd., stavb. mojster v Celju.
 Goričar Alojzij, pos. in gost. v Mozirju.
 Goričar Anton, poštar v Mozirju.
 Goričar Franc, župan v Mozirju.
 Goričar Leopold, posestnik v Mozirju.
 Goričar Mici, v Mozirju.
 Goričar Rudolf, poštni oficijal v Judenburgu.
 Gosar Ivan, akad. slikar v Celju.
 Gunčar Josip, kaplan v Žaleu.
 Herle Anton, pos. in gost. v Solčavi.
 Hočevnar Josip, krojač v Celju.
 Hodnik Alojzij, trgovski pom. v Lučah.
 Hofbauer Karol, posest. v Gornjem Gradu.
 Hojnik Josip v Gradcu.
 Dr. Horvat Tomaž, odvetnik v Celju.
 Dr. Hrašovic Juro, odvetnik v Celju.
 Hren Ivan, župan v Gornjem Gradu.
 Hribar Dragotin, tiskarnar v Celju.
 Dr. Ipavc Benjamin, boln. prim. v Gradcu.
 Jeraj Anton, pos. v Spodnji Rečici.
 Jerovšek Fran, gimn. prof. v Mariboru.
 Jurko Blaž, učitelj v Razboru pri Loki.
 Dr. Jurtela Fran, odvetnik v Mariboru.
 Kač Ivan, občinski tajnik v Žaleu.
 Kačič Ivan, notar v Šoštanjju.
 Dr. Kaiserberger Anton, okr. zdr. v Mozirju.
 Kitak Jakob, kaplan v Ljubnem.
 Dr. Klasine Janez, odvetnik v Gradcu.
 Klemenšek Alojzij, posestnik v Ljubnem.
 Kocbek Fran, nadučitelj v Gornjem Gradu.
 Kolenc Franc, posestnik v Juvanem.
 Komar Janez, posestnik v Spodnjih Hrašah.
 Kranjc Josip, posestnik v Gornjem Gradu.
 Kranjc Josip, učitelj v Šmartnem na Paki.
 Kranjc Matija, posestnik v Gornjem Gradu.
 Lipold Ivan, posestnik v Mozirju.
 Lipold Marko, posestnik v Rečici na Paki.
 Lončar Fran, posojilnični tajnik v Celju.
 Magolič Srečko, tiskarn. voditelj v Celju.
 Dr. Maier Franc, odvet. koncip. v Celju.
 Matič Josip, trgovec v Celju.
 Dr. Medved Anton, gimn. prof. v Mariboru.
 Medvešček Ivan, kaplan v Mozirju.
 Miklič Anton, kaplan v Dobrnem pri Celju.
 Mikuš Josip, posestnik v Gornjem Gradu.
 Natlačan Ignac v Bočni pri Gor. Gradu.
 Nidorfer Franc, pos. v Vrbju pri Žaleu.
 Osenjak M., kaplan v Žaleu.
 Oset Fran, trgovec na Vranskem.
 Pauer Josip, trgovec v Braslovčah.
 Pavlič Jernej, učitelj v Št. Janžu pri Velenju.
 Perne Fran v Gornjem Gradu.
 Petek Fran, trgovec v Ljubnem.
 Petriček Anton, učitelj v Žaleu.
 Pirš Josip, tajnik okr. zastopa v Mozirju.
 Planinšek Jakob, pos. in gost. v Lučah.
 Prisan Fran, posestnik v Gornjem Gradu.
 Purnat Janez, župan v Bočni pri Gor. Gradu.
 Rajster Franc, posestnik v Šoštanjju.
 Roblek Fran, posestnik v Žaleu.
 Rodošek Ant., župnik v Šmartnem na Dreti.
 Ručigaj Peter, trg. v Bočni pri Gor. Gradu.
 Sadnik Julij, učitelj v Št. Pavlu.
 Schwendtner K., zupan in trg. na Vranskem.
 Schwendtner Leop., knjigotržec v Ljubljani.
 Spende Fran, posestnik v Gornjem Gradu.
 Svet Alfons, pater na Dunaju.
 Svetina Anton, notar v Gornjem Gradu.
 Šentakova rodbina na Vranskem.
 Ševar Žarkomil, trg. v Št. Jurju na Taboru.
 Šijanec Ignac, učitelj v Gornjem Gradu.
 Širca Josip, župan in pos. v Žaleu.
 Šmid Miloš, župnik v Solčavi.
 Štepič Robert, davčni praktikant v Deutsch-
 Landsbergu.
 Dr. Šuklje Hinko, zdravnik v Celju.
 Tribuč Ivan, trgovec v Mozirju.
 Tribuč Srečko, posestnik v Mozirju.
 Turnšek A., trgovec v Nazarjih pri Mozirju.
 Veršec Fran, notar v Sevnici.
 Dr. Vilimek Josip, okrož. zdrav. v Ljubnem.
 Višnar Fr., kaplan v Sv. Križu pri Slatini.
 Vošnjak Ivan, posestnik v Šoštanjju.

Dr. Vrečko Josip, odvetnik v Celju.
 Vurkele Jernej, kaplan v Gornjem Gradu.
 Wajda Tom., tajnik okr. glav. v Celju.
 Zidarn Martin, pos. v Šmartnem.
 Zupane Janez, pos. v Gabrijlu.

Žigan Fran, posestnika sin v Žalcu.
 Žigan Julij, trgovec v Polzeli.
 Žmave Ivan, gost. na Ljubnem.
 Žmave Martin, posestnik v Sp. Hrašah.

VI. Člani Soške podružnice.

Pravi člani:

Bavdas Josip, trgovec v Kanalu.
 Cazafura Jeromin, trg. in pos. v Tolminu.
 Cazafura Ljudevit, župan in pos. v Tolminu.
 † Cumar Karl, okr. zdravnik v Tolminu.
 Črnuta Martin, župan in pos. v Logu.
 Devetak Anton, poštar v Tolminu.
 Devetak Josip, posestnik v Tolminu.
 Dominko A., pravoslovec v Kobaridu.
 Fazan Rudolf, geometer v Tolminu.
 Flajs Andrej, poštni administrator v Boleu.
 Gabrijelčič Anton, trgovec v Kanalu.
 Gabršček Oskar, veleposestnik v Tolminu.
 Gerželj Ivan, nadučitelj pri Sv. Luciji.
 Gregorčič Simon, župn. vikar v Sedlu.
 Gruntar Ivan, v Kobaridu.
 Jeglič Andraž, sodn. pristav v Tolminu.
 Juretič Anton, veleposestnik v Kobaridu.
 Kavčič Fran, davčni pristav v Tolminu.
 Kokole J., učitelj v Čadrgu.
 Kosec Josip, kurat v Novakah.
 Dr. Kotnik Ignacij, notar v Tolminu.
 Kovačič Feliks, pravoslovec v Tolminu.
 Kovačič Ign., veleposestnik pri Sv. Luciji.
 Križnič Anton, pos. in trgovec v Kanalu

Dr. Luksič-Nizetič Mate, okrajni zdravnik
 v Tolminu.
 Marenzi grof Miroslav, okr. glavar v Tolminu.
 Marušič Valentin, davčni nadz. v Tolminu.
 Mašera Albert v Kobaridu.
 Mikuš Anton, gostilničar pri Sv. Luciji.
 Milovčič Josip, sodn. svetnik v Tolminu.
 Mlekuš Adolf Ant., pos. in trgovec v Boleu.
 Muznik Franc, učitelj v Ponikvah.
 Pogoždovalno in olepševalno društvo v Boleu.
 Premerstein Josip pl., gostil. v Tolminu.
 Rakoršek J., učitelj v Kobaridu.
 Schlunder Julij v Kobaridu.
 Sedej Janez, farni vikar v Borjanah.
 Sornig Josip, posestnik v Čezsoči pri Boleu.
 Sorč Alojzij, poštar v Boleu.
 Stres A., učitelj v Kobaridu.
 Štravsgittl Anton, pos. in trgovec v Boleu.
 Dr. Triller Karol, odvetnik v Tolminu.
 Vidmar J. N. vikar v Logeh.
 Vrtovec Andrej, učitelj in pos. v Tolminu.
 Vuga Viktor, učitelj pri Sv. Luciji.
 Vulč Ivan, posestnik in trgovec y Čezsoči.

Število vseh članov: 754.

